

SKLEP KOMISIJE**z dne 16. oktobra 2013****o državni pomoči št. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005), ki jo je Slovaška republika odobrila družbi Frucona Košice a.s.***(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 6261)***(Besedilo v slovaškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

(2014/342/EU)

EVROPSKA KOMISIJA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe ⁽¹⁾,po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedeno določbo, in ob upoštevanju teh pripomb ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK**1. POSTOPEK PRED KOMISIJO**

- (1) Komisija je v dopisu z dne 15. oktobra 2004, evidentiranem 25. oktobra 2004, prejela pritožbo v zvezi z domnevno nezakonito državno pomočjo družbi Frucona Košice, a.s. Pritožnik je dodatne informacije poslal 3. februarja 2005. Sestanek s pritožnikom je potekal 24. maja 2005.
- (2) Na podlagi informacij, ki jih je predložil pritožnik, je Komisija z dopisom z dne 6. decembra 2004 zaprosila Slovaško, naj ji zagotovi informacije o spornem ukrepu. Slovaška je odgovorila z dopisom z dne 4. januarja 2005, evidentiranim 17. januarja 2005, v katerem je Komisijo obvestila o morebitni nezakoniti državni pomoči družbi Frucona Košice, a.s. v okviru prisilne poravnave, in jo zaprosila, naj to pomoč odobri kot pomoč za reševanje družbe v finančnih težavah. Slovaška je dodatne informacije poslala z dopisom z dne 24. januarja 2005, evidentiranim 28. januarja 2005. Komisija je za dodatne informacije zaprosila z dopisom z dne 9. februarja 2005, odgovor nanj pa je prejela z dopisom z dne 4. marca 2005, evidentiranim 10. marca 2005. Sestanek s slovaškimi organi je potekal 12. maja 2005.
- (3) Komisija je z dopisom z dne 5. julija 2005 Slovaški sporočila, da bo glede pomoči začela postopek v skladu s členom 108(2) PDEU.
- (4) Sklep Komisije o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽³⁾. Komisija je pozvala zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe glede ukrepa.
- (5) Slovaški organi so svoje ugotovitve predložili z dopisom z dne 10. oktobra 2005, evidentiranim 17. oktobra 2005. Komisija je pripombe ene zainteresirane strani (upravičenca) prejela z dopisom z dne 24. oktobra 2005, evidentiranim 25. oktobra 2005. Posredovala jih je Slovaški in ji dala možnost odgovora; Slovaška je svoje pripombe poslala z dopisom z dne 16. decembra 2005, evidentiranim 20. decembra 2005. Sestanek z upravičencem, na katerem je imel možnost pojasniti svoje predložene pripombe, je potekal 28. marca 2006. Slovaška je dodatne informacije poslala z dopisom z dne 5. maja 2006, evidentiranim 8. maja 2006.

⁽¹⁾ S 1. decembrom 2009 sta člena 87 in 88 Pogodbe ES postala člena 107 in 108 PDEU. Člena sta vsebinsko enaka prejšnjima členoma. V tem sklepu je treba sklicevanje na člena 107 in 108 PDEU razumeti kot sklicevanje na člena 87 in 88 Pogodbe ES, kadar je to primerno. S PDEU so bile uvedene tudi nekatere spremembe izrazja, na primer besedo „Skupnost“ je zamenjala beseda „Unija“, besedno zvezo „skupni trg“ pa „notranji trg“. V tem sklepu se uporablja terminologija iz PDEU.

⁽²⁾ UL C 233, 22.9.2005, str. 47.

⁽³⁾ Glej opombo 2.

- (6) Komisija je sklep o vračilu pomoči sprejela 7. junija 2006 ⁽⁴⁾. Komisija je bila po tem datumu v okviru svojih stikov s slovaškimi organi glede izvrševanja tega sklepa obveščena o izidu nacionalnega sodnega postopka v zvezi z zneskom dolga, ki bo vključen v prisilno poravnavo. Te informacije je treba upoštevati v tem sklepu.

2. POSTOPEK PRED SPLOŠNIM SODIŠČEM

- (7) Družba Frucona Košice, a.s. se je 12. januarja 2007 pritožila na sodbo Splošnega sodišča Evropske unije, v katerem je med drugim izpodbijala opredelitev odpisa dolga kot državne pomoči s trditvijo, da je bilo v skladu z načelom upnika v tržnem gospodarstvu. Splošno sodišče je s sodbo z dne 7. decembra 2010 (zadeva T-11/07) zavrnilo trditve tožeče stranke in potrdilo sklep Komisije z utemeljitvijo, da bi bil stečaj za državo ugodnejši od prisilne poravnave.

3. POSTOPEK PRED SODIŠČEM

- (8) Družba Frucona Košice, a.s. je zoper sodbo Splošnega sodišča pri Sodišču vložila pritožbo, v kateri je trdila zlasti, da Splošno sodišče ni pravilno ocenilo merila zasebnega vlagatelja, kakor ga je uporabila Komisija, in nedopustno skušalo s svojo presojo nadomestiti presojo Komisije v zvezi z merilom zasebnega upnika (zadeva C-73/11 P).
- (9) Sodišče je 24. januarja 2013 razveljavilo sodbo Splošnega sodišča. Sodišče je razsodilo, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, ker v svoji presoji merila zasebnega upnika ni upoštevala trajanja stečajnega postopka oziroma, če je ta dejavnik upoštevala, ni navedla zadostnih razlogov za svojo odločitev. Zadeva je bila vrnjena Splošnemu sodišču za presojo tožbenih razlogov družbe v zvezi z davčno izvršbo, o kateri sodišče še ni presodilo.

4. RAZVELJAVITEV

- (10) Glede na sodbo Sodišča Komisija meni, da je primerno razveljaviti prvotno odločbo z dne 7. junija 2006 in jo nadomestiti s tem sklepom, da se odpravijo pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Sodišče.

II. PODROBEN OPIS POMOČI

1. DRUŽBA

- (11) Prejemnik finančne podpore je družba Frucona Košice, a.s., družba, ki se je ukvarjala s proizvodnjo žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, brezalkoholnih pijač, konzerviranega sadja in zelenjave ter kisa. Ker je družba izgubila dovoljenje, ne proizvaja več žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač. Kljub temu je še naprej aktivna na trgu na debelo za žgane pijače in pijače na osnovi žganih pijač. Družba ima sedež v regiji, ki je upravičena do regionalne pomoči v skladu s členom 107(3)(a) PDEU.
- (12) V času zadevnih dogodkov je upravičenec zaposloval približno 200 oseb. Družba je v pripombah na sklep o začetku formalnega postopka preiskave Komisiji predložila podatke o prometu (vključno s trošarinami in DDV), ki so prikazani v naslednji preglednici.

Preglednica 1

Promet v različnih delih proizvodnje, vključno s trošarinami in DDV (SKK)

	2002	2003	2004
Kis	28 029 500	27 605 100	11 513 600
Proizvodnja sadja in zelenjave	37 112 500	32 584 500	22 696 400
Zelje	2 878 340	503 030	201 310

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 2007/254/ES z dne 7. aprila 2006 o državni pomoči C 25/2005 (prej NN 21/2005) Slovaške republike za Frucona Košice, a.s. (UL L 112, 30.4.2007, str. 14).

	2002	2003	2004
Brezalkoholne pijače z dodanim ogljikovim dioksidom	9 373 800	17 601 600	17 560 100
Brezalkoholne pijače brez dodanega ogljikovega dioksida	2 877 700	6 420 420	7 920 010
Sokovi – 100 %	51 654 900	43 421 600	22 706 600
Žgane pijače	696 193 500	743 962 700	728 837 400
Jabolčnik	1 495 640	106 360	0
Sirup	5 928 100	6 502 920	5 199 540
Drugi proizvodi/storitve	59 476 000	99 635 000	63 680 000
SKUPAJ	895 019 980	978 343 230	880 314 960 (*)

(*) V EUR naj bi promet znašal 23,6 milijona EUR leta 2002, 25,7 milijona EUR leta 2003 in 23 milijonov EUR leta 2004. Menjalni tečaj, uporabljen v informativne namene v tem sklepu, je 1 EUR = 38 SKK.

- (13) Ti podatki se bistveno razlikujejo od podatkov, ki jih je Komisija prejela od slovaških organov in so navedeni v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave ⁽⁵⁾. Slovaški organi v svojem odgovoru na pripombe upravičenca po začetku formalnega postopka preiskave niso izpodbijali točnosti navedenih števil. Po mnenju slovaških organov upravičenec izpolnjuje merila za srednje veliko podjetje.

2. VELJAVNA NACIONALNA ZAKONODAJA

- (14) Pri spornem ukrepu gre za odpis davčnega dolga, ki ga je davčni urad Košice IV opravil v okviru prisilne poravnave. Ta postopek ureja zakon št. 328/91 o stečajnem postopku in postopku prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: zakon o stečajnem postopku).
- (15) Postopek prisilne poravnave je postopek pod nadzorom sodišča, ki je – tako kot stečajni postopek – namenjen ureditvi finančnega položaja zadolženih družb ⁽⁶⁾. V skladu s stečajnim postopkom družba preneha obstajati, njeno premoženje pa se proda novemu lastniku ali pa se družba likvidira. Nasprotno pa v skladu s postopkom poravnave zadolžena družba nadaljuje svoje poslovanje brez spremembe lastništva.
- (16) Postopek prisilne poravnave sproži zadolžena družba. Cilj je doseči dogovor z upniki, s katerim zadolžena družba odplača del svojega dolga, preostanek pa se odpiše. Dogovor mora odobriti nadzorno sodišče.
- (17) Upniki, katerih terjatve so zavarovane, npr. s hipoteko, ravnajo kot ločeni upniki. Da se predlog prisilne poravnave sprejme, morajo zanj glasovati vsi ločeni upniki, medtem ko pri drugih upnikih zadostuje kvalificirana večina. Ločeni upniki torej glasujejo posamično in imajo pravico vložitve veta na predlog.
- (18) Ločeni upniki so v privilegiranem položaju tudi v stečajnem postopku. Terjatve ločenih upnikov so lahko izplačane kadar koli med postopkom stečaja in ves izkupiček od prodaje zavarovanih sredstev v stečajnem postopku je namenjen izključno izplačilu terjatev ločenih upnikov. Če terjatev ločenih upnikov s to prodajo ni mogoče izplačati, se neporavnani zneski vključijo v drugo skupino k terjatvam drugih upnikov. V drugi skupini so upniki poplačani sorazmerno.

⁽⁵⁾ V EUR naj bi skupni promet znašal 334 milijonov SKK (8,8 milijona EUR) leta 2002, 360 milijonov SKK (9,5 milijona EUR) leta 2003 in 720 milijonov SKK (19 milijonov EUR) leta 2004.

⁽⁶⁾ Družba je zadolžena, kadar ima več upnikov in ni zmožna poravnati svojih obveznosti v tridesetih dneh od njihove zapadlosti.

- (19) V skladu z zakonom o stečajnem postopku mora družba, ki zaprosi za prisilno poravnavo, nadzornemu sodišču predložiti seznam ukrepov za svojo reorganizacijo in nadaljnje financiranje svoje dejavnosti po prisilni poravnavi.
- (20) V skladu z zakonom št. 511/92 o upravljanju davkov in dajatev ter spremembah v sistemu lokalnih finančnih organov (v nadaljnjem besedilu: zakon o davčni službi) lahko družba davčne organe zaprosi za odlog plačila davkov. Na odloženi znesek se zaračunavajo obresti, odloženi dolg pa mora biti zavarovan.
- (21) Zakon o davčni službi ureja tudi postopek davčne izvršbe, katerega cilj je povrniti davčne terjatve države s prodajo nepremičnin, premičnin ali podjetja v celoti.

3. DEJSTVA

- (22) V obdobju od novembra 2002 do novembra 2003 je upravičenec izkoristil odlog obveznosti plačila trošarine na žgane pijače, ki ga je omogočal zakon o davčni službi (7). V celoti je odloženi davek znašal 477 015 759 SKK (12,6 milijona EUR). Davčni urad je pred odobritvijo odloga teh plačil v skladu z zakonom vse svoje terjatve zavaroval s premoženjem upravičenca. Slovaški organi trdijo, da je vrednost teh jamstev na podlagi računov upravičenca znašala 397 476 726 SKK (10,5 milijona EUR). Upravičenec pa trdi, da je vrednost jamstev po oceni izvedencev ob koncu leta 2003 znašala 193 940 000 SKK (5 milijonov EUR). Po mnenju upravičenca je to vrednost zavarovanih sredstev (premičnin, nepremičnin in terjatev), izražena v tako imenovanih izvedenskih cenah.
- (23) S 1. januarjem 2004 je bilo v skladu s spremenjenim zakonom o davčni službi za odlog davka mogoče zaprositi samo še enkrat letno. Upravičenec je to priložnost izkoristil za trošarino za december 2003, zapadlo januarja 2004. Vendar pa ni mogel plačati ali odložiti plačila trošarine za januar 2004, zapadle 25. februarja 2004. Zaradi tega je upravičenec v skladu z zakonom o stečajnem postopku postal zadolžena družba. Izgubil je tudi dovoljenje za proizvodnjo in predelavo žganih pijač.
- (24) Upravičenec je dne 8. marca 2004 na pristojnem okrožnem sodišču vložil predlog za prisilno poravnavo. Okrožno sodišče je po ugotovitvi, da so izpolnjene vse potrebne zakonske zahteve, z odločbo z dne 29. aprila 2004 začelo postopek prisilne poravnave. Na obravnavi dne 9. julija 2004 so upniki glasovali za predlog prisilne poravnave, ki ga je oblikoval upravičenec. Prisilna poravnava je bila potrjena 14. julija 2004 z odločbo nadzornega okrožnega sodišča.
- (25) Davčni urad se je avgusta 2004 pritožil zoper to pritrldilno odločitev sodišča. Vrhovno sodišče je z odločbo z dne 25. oktobra 2004 sklenilo, da pritožba ni dopustna, in odločbo okrožnega sodišča, s katero je bila prisilna poravnava odobrena, razglasilo za veljavno in izvršljivo s 23. julijem 2004. Javni tožilec se je pozneje pritožil zoper odločbo okrožnega sodišča v nadaljnjem pritožbenem postopku z izrednimi pravnimi sredstvi.
- (26) Upniki, vključno z davčnim uradom, so z upravičencem sklenili naslednji dogovor: 35 % dolga naj bi upravičenec poplačal v roku enega meseca od začetka učinkovanja prisilne poravnave, preostalim 65 % dolga pa naj bi se upniki odrekli. Vsi upniki so bili torej obravnavani pod enakimi pogoji. Dejanski zneski na upnika so navedeni v naslednji preglednici:

Preglednica 2

Stanje dolgov upravičenca pred poravnavo in po njej (SKK)

Upnik		Dolg pred prisilno poravnavo	Dolg po prisilni poravnavi (*)	Odpisani znesek
Javni	Davčni urad	640 793 831	224 277 841	416 515 990

(7) Trošarina se plačuje mesečno.

Upnik		Dolg pred prisilno poravnavo	Dolg po prisilni poravnavi (*)	Odpisani znesek
Zasebni	Tetra Pak a.s.	1 004 208	351 498	652 710
	MTM-obaly, s. r. o.	317 934	111 277	206 657
	Merkant družstvo	332 808	116 483	216 325
	Vetropack, s. r. o.	2 142 658	749 930	1 392 728
SKUPAJ		644 591 439 (**)	225 607 029	418 984 410

(*) Znesek, ki ga mora upravičenec odplačati svojim upnikom.

(**) V EUR je skupni dolg pred poravnavo znašal 16,96 milijona EUR, skupni dolg, ki je ostal po poravnavi, pa 5,93 milijona EUR.

- (27) Terjatve davčnega urada, vključene v postopek prisilne poravnave, so znašale 640 793 831 SKK (16,86 milijona EUR) in so obsegale neplačane trošarine za obdobje od maja 2003 do marca 2004, DDV za obdobje od januarja do aprila 2004, vključno s penali in obrestmi. Terjatve, ki jih je davčni urad odpisal, so znašale 416 515 990 SKK (11 milijonov EUR). Davčnemu uradu je v skladu s prisilno poravnavo pripadlo 224 277 841 SKK (5,86 milijona EUR).
- (28) V postopku prisilne poravnave je davčni urad deloval kot ločeni upnik in kot tak glasoval ločeno. Da bi bila prisilna poravnava izvedena, je moral davčni urad glasovati za poravnavo. Davčni urad je bil v privilegiranem položaju zato, ker je bilo nekaj njegovih terjatev, ki so bile vključene v postopek poravnave, zavarovanih v zvezi z odlogom davčnega dolga upravičenca v obdobju 2002–2003 (glej odstavek 17). Vsi drugi upniki so glasovali za predlagano poravnavo. Njihove terjatve so bile običajne trgovinske terjatve, ki niso bile zavarovane.
- (29) Upravičenec je v svojem predlogu za prisilno poravnavo v skladu z zahtevami zakona o stečajnem postopku navedel reorganizacijske ukrepe v zvezi s proizvodnjo, distribucijo in delovno silo (vključno s presežki).
- (30) Na področjih organizacije in delovne sile je upravičenec načrtoval naslednje ukrepe: ustanovitev splošne proizvodne skupine za vse proizvodne dejavnosti, reorganizacijo prevoznih zmogljivosti z izločitvijo vozil z najnižjo preostalo vrednostjo in reorganizacijo trgovinskih dejavnosti. Poleg teh ukrepov naj bi bilo v obdobju od marca do maja 2004 odpuščenih 50 presežnih delavcev. Nadaljnjih 50 delavcev naj bi v tem obdobju prejemale 60-odstotno plačilo.
- (31) Glede proizvodnega in tehničnega področja je upravičenec navedel, da bodo zadevni proizvodni obrati od aprila 2004 dani v najem, ker je družba izgubila dovoljenje za proizvodnjo žganih pijač. Upravičenec je načrtoval zmanjšanje ali opustitev proizvodnje nekaterih nedonosnih brezalkoholnih pijač in navedel, da bo pred vsakršno uvedbo novih izdelkov v tej kategoriji opravljena analiza njihove donosnosti.
- (32) Upravičenec navaja tudi naslednje ukrepe: prestrukturiranje stroškov, ki naj bi bilo posledica nižjih proizvodnih stroškov zaradi opustitve proizvodnje žganih pijač in odprave dela lastnih prevoznih sredstev družbe ter prodaje stare opreme za odpadni material.
- (33) Upravičenec je načrtoval tudi prodajo upravne zgradbe, trgovine in rekreacijskega objekta, navedel pa je tudi možnost prodaje ali oddajanja obrata za proizvodnjo kisa. Slovaški organi so v pripombah na sklep o začetku formalnega postopka preiskave potrdili, da prodaja upravne zgradbe, trgovine in rekreacijskega objekta ni bila opravljena.
- (34) Upravičenec je načrtoval intenzivno prodajo svojih zalog pripravljenih izdelkov ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Glede na to, da je upravičenec izgubil dovoljenje za proizvodnjo žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, ter glede na informacije, ki jih je predložil pritožnik, je ta prodaja verjetno zadevala predvsem žgane pijače.

- (35) V skladu s tem predlogom naj bi upravičenec financiral dogovor z lastnimi sredstvi (prodaja zalog) v višini 110 milijonov SKK in z zunanjim financiranjem v obliki posojila poslovne banke v višini 100 milijonov SKK. Po informacijah, ki jih je upravičenec predložil v odgovoru na začetek formalnega postopka preiskave, je bil neporavnani dolg nazadnje poravnani s prihodki od izdaje novih delnic (21 milijonov SKK; 0,56 milijona EUR), s prihodki od prodaje zalog (110 milijonov SKK; 2,9 milijona EUR) in posojilom dobavitelja družbe Old Herold s.r.o. (100 milijonov SKK; 2,6 milijona EUR). Zapadlost računov družbe Old Herold s.r.o. je bila 40 dni, kar je bilo po mnenju upravičenca dolgo obdobje glede na njegovo negotovo finančno stanje. Zaradi te podaljšane zapadlosti je upravičenec uspel zbrati potrebna denarna sredstva.
- (36) Slovaški organi so po začetku formalnega postopka preiskave Komisijo obvestili, da je bil v okviru prisilne poravnave 17. decembra 2004 davčnemu uradu plačan znesek v višini 224 277 841 SKK. Slovaški organi so potrdili, da so zadržali odpis dolga, dogovorjen v postopku prisilne poravnave, dokler teče postopek pred Evropsko komisijo.
- (37) Slovaški organi so Komisijo v okviru njenih stikov v zvezi z izvrševanjem sklepa Komisije o vračilu pomoči obvestili o izidu pritožbenega postopka z izrednimi pravnimi sredstvi iz uvodne izjave 25: vrhovno sodišče Slovaške republike je z odločbo z dne 27. aprila 2006 delno razveljavilo sklep pristojnega okrožnega sodišča z dne 14. julija 2004, s katerim je potrdilo prisilno poravnavo, ker je bil neplačan davek na motorna vozila v višini 424 490 SKK napačno vključen v prisilno poravnavo. V preostalem je vrhovno sodišče izredno pravno sredstvo zavrnilo. Pristojno okrožno sodišče je s sklepom z dne 18. avgusta 2006 izvršilo sklep vrhovnega sodišča z dne 27. aprila 2006 in popravljeni znesek, dolgovan lokalnemu davčnemu organu, določilo na 640 369 341,4 SKK (pri čemer 35 % tega zneska znaša 224 129 269,1 SKK).

III. SKLEP O ZAČETKU POSTOPKA V SKLADU S ČLENOM 108(2) TFEU

- (38) Komisija je v svojem sklepu o začetku formalnega postopka preiskave izrazila dvom, da sporni odpis ne vključuje nobene državne pomoči. Menila je zlasti, da ravnanje davčnega urada v postopku poravnave ni bilo v skladu z merilom upnika v tržnem gospodarstvu. Natančneje, Komisija je ugotovila, da je bil davčni urad v drugačnem pravnem položaju kot drugi upniki, ker so bile njegove terjatve zavarovane in bi lahko sprožil postopek davčne izvršbe. Komisija je podvomila, da je bil v primerjavi s stečajnim postopkom ali postopkom davčne izvršbe postopek prisilne poravnave najboljša možna rešitev za državo.
- (39) Komisija je nato izrazila pomisleke glede združljivosti sporne pomoči z notranjim trgom. Najprej je izrazila pomisleke glede tega, da bi pomoč veljala za pomoč za reševanje, kot so trdili slovaški organi. Pomoč za reševanje je lahko samo likvidnostna podpora v obliki jamstev za posojilo ali posojil. Pri spornem ukrepu pa gre za odpis dolga, kar ustreza nepovratnim sredstvom. Poleg tega ukrep ni bil odobren v pričakovanju, da bo upravičenec predstavil načrt za prestrukturiranje ali likvidacijo ali da bo vrnil pomoč v celoti v roku šestih mesecev od odobritve ukrepa za reševanje.
- (40) Komisija je nato proučila združljivost spornega ukrepa kot pomoči za prestrukturiranje in izrazila pomisleke glede izpolnjevanja dveh glavnih pogojev: obstoja načrta za prestrukturiranje, ki v razumnem roku zagotavlja povrnitev dolgoročne sposobnosti preživetja, in omejitve pomoči na najmanjšo potrebno.

IV. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (41) Poleg informacij o dejstvih iz dela II je upravičenec predložil naslednje pripombe.
- (42) Upravičenec trdi, da je njegove finančne težave na začetku leta 2004 povzročila sprememba zakona o davčni službi, s katero se je možnost zaprositve za odlog davkov omejila na enkrat letno. Za upravičenca, ki se je po lastnih trditvah v prejšnjih letih zanašal na to možnost, je bila to bistvena sprememba.

- (43) Glede vsebine zadeve je upravičenec sprva trdil, da Komisija ni pristojna za preverjanje izpodbijanega ukrepa, ker je ukrep začel veljati pred datumom pristopa in se ni uporabljal po pristopu. Ukrep naj bi začel veljati pred pristopom, ker se je postopek prisilne poravnave začel 8. marca 2004, sodišče pa ga je po trditvah upravičenca odobrilo 29. aprila 2004, torej pred pristopom Slovaške republike k Evropski uniji. Poleg tega naj bi davčni organi svoje strinjanje s predlagano prisilno poravnavo potrdili v pogajanjih pred začetkom postopka prisilne poravnave. Sestanek z davčno upravo Slovaške republike je potekal decembra 2003, lokalni davčni urad pa je 3. februarja 2004 upravičencu poslal dopis, v katerem naj bi domnevno potrdil možnost uvedbe postopka prisilne poravnave.
- (44) Upravičenec je nato trdil, da izpodbijani ukrep, tudi če Komisija meni, da je pristojna za ukrepanje, ni bil državna pomoč, ker je bilo upoštevano načelo upnika v tržnem gospodarstvu.
- (45) Prvič, upravičenec trdi, da je primerjava postopka prisilne poravnave s postopkom davčne izvršbe zavajajoča, ker sprožitev prvega postopka izključuje ali prekine drugi postopek. Zato davčni urad ni izbral postopka davčne izvršbe. Poleg tega upravičenec navaja, da bi bil, če ne bi prostovoljno začel postopka prisilne poravnave, čez nekaj tednov ali mesecev v skladu z zakonodajo o nesolventnosti zakonsko zavezan k začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave.
- (46) Drugič, upravičenec trdi, da je odločitev države, da se izogne stečaju in namesto tega poišče rešitev v postopku prisilne poravnave, zadovoljila merilo upnika v tržnem gospodarstvu. Kot dokazilo je predložil izjave dveh revizorjev in stečajnega upravitelja, da bi davčni urad prejel več in hitreje v postopku prisilne poravnave kot v stečajnem postopku. Poleg tega je predložil dodatno gradivo in statistične podatke, ki kažejo, da stečajni postopek na Slovaškem traja povprečno od 3 do 7 let, iztržek od prodaje premoženja pa je precej omejen ⁽⁹⁾.
- (47) Analiza upravičenca temelji predvsem na poročilu revizijske družbe EKORDA z dne 7. julija 2004, ki naj bi ga davčni urad domnevno imel na voljo pred glasovanjem upnikov 9. julija 2004. Vendar pa ni bilo predloženo nobeno dokazilo, ki bi to dejansko potrjevalo.
- (48) Po poročilu revizijske družbe EKORDA naj bi prihodek od prodaje premoženja v primeru stečaja v najboljšem primeru znašal 204 milijone SKK (5,3 milijona EUR), po odbitku različnih pristojbin v višini 45 milijonov SKK pa samo 159 milijonov SKK (4,2 milijona EUR). Upravičenec je sam popravil znesek pristojbin, ki naj bi bile odbite (36 milijonov SKK), in izračunal znesek 168 milijonov SKK (4,4 milijona EUR). Čeprav bi davčni urad kot edini ločeni in daleč največji upnik prejel večino tega prihodka, bi to bilo še vedno manj od tega, kar je prejel po prisilni poravnavi.
- (49) Revizijska družba EKORDA je do tega rezultata prišla na podlagi knjigovodske vrednosti osnovnih sredstev, zalog, denarnih sredstev in kratkoročnih poslovnih terjatev po prilagoditvi dne 31. marca 2004, iz katere sta razvidni njihova neizterljivost in nizka vrednost. Revizijska družba EKORDA je nominalno vrednost sredstev upravičenca prilagodila s tako imenovanim likvidacijskim faktorjem za vse sestavne dele sredstev v primeru prodaje v stečajnem postopku (45 % za osnovna sredstva, 20 % za zaloge in kratkoročne poslovne terjatve ter 100 % za denarna sredstva).
- (50) Revizijska družba EKORDA prihodnji davčni prihodek iz dejavnosti upravičenca ⁽¹⁰⁾, gibanje na področju zaposlovanja v regiji in gibanje živilskopredelovalne industrije na Slovaškem navaja kot zelo pomembne dejavnike, ki podpirajo nadaljevanje dejavnosti upravičenca.

⁽⁹⁾ Upravičenec navaja primer družbe, ki ima v lasti podobno premoženje in deluje v istem sektorju, ter nekaj bolj splošnih statističnih povprečij za uporabo stečajnega postopka na Slovaškem.

⁽¹⁰⁾ Iz podatkov iz leta 2004, ki jih je pri svojem poročilu uporabljala revizijska družba EKORDA, je jasno, da 98 % teh prihodkov sestavljajo DDV in trošarine.

- (51) Upravičenec navaja tudi dve drugi poročili. Revizorka Marta Kochová je ugotovila, da bi najvišji možni prihodek od prodaje premoženja, ki pa ni bilo ocenjeno, znašal 100 milijonov SKK (2,6 milijona EUR), po odbitku pristojbin v višini 22 milijonov SKK pa samo 78 milijonov SKK (2 milijona EUR). Stečajna upraviteljica ga. Holovačová naj bi navedla, da je po njenem mnenju postopek prisilne poravnave na splošno bolj ugoden za upnike kot stečaj. Eden od dejavnikov je, da je upnik zainteresiran za nadaljevanje gospodarske dejavnosti dolžnika (prihodnji prihodki od trgovine ali od davkov).
- (52) Tretjič, upravičenec zatrjuje, da bi bilo treba upoštevati dolgoročne dejavnike, kot je prihodnji davčni prihodek. Zagovarja se, da se sodna praksa, ki izključuje socialno-politične dejavnike iz merila upnika v tržnem gospodarstvu, ne uporablja, kadar javni organ upošteva izračun prihodnjega davčnega prihodka⁽¹⁾. Po trditvah upravičenca je položaj javnega organa v tem primeru primerljiv s položajem upnika v tržnem gospodarstvu, ki je dobavitelj, zainteresiran za preživetje svoje stranke. Upravičenec se nato sklicuje na sodno prakso v zvezi z načelom upnika v tržnem gospodarstvu.
- (53) Upravičenec ugotavlja, da je bilo merilo upnika v tržnem gospodarstvu izpolnjeno in da sporni ukrep ni državna pomoč.
- (54) Če pa bi Komisija vseeno sprejela drugačen sklep, upravičenec trdi, da je sporni ukrep združljiv kot pomoč za prestrukturiranje. Upravičenec trdi, da je davčni urad preveril zmožnost njegovega poslovnega načrta za ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja, preden je privolil v dogovor. Dejstvo, da ni bilo formalnega načrta za prestrukturiranje, po trditvah upravičenca ni pomembno, če Komisija zadevo ocenjuje naknadno, saj lahko zdaj vidi, ali je upravičenec dejansko postal sposoben preživetja. Vendar pa upravičenec meni, da je pri predhodnem ocenjevanju potreben podroben načrt za prestrukturiranje. Nato na kratko opiše izvedene ukrepe za prestrukturiranje: povečanje lastnega kapitala, odpuščanje delavcev in prodaja zalog. Upravičenec meni, da sta bila ustavev proizvodnje žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač ter oddaja proizvodnih sredstev v najem družbi Old Herold s.r.o. dejansko ukrepa za prestrukturiranje. Čeprav je bil prvotni razlog za ustavev proizvodnje izguba dovoljenja, upravičenec po prisilni poravnavi ni zaprosil za novo dovoljenje.
- (55) Po mnenju upravičenca je bila izpolnjena tudi zahteva glede njegovega bistvenega prispevka k prestrukturiranju.
- (56) Nazadnje upravičenec trdi, da bi bilo treba pri uporabi smernic za pomoč za prestrukturiranje upoštevati, da opravlja dejavnost v regiji, ki je prejemnica pomoči, in da je eden največjih regionalnih delodajalcev.

V. PRIPOMBE SLOVAŠKE REPUBLIKE

- (57) Slovaški organi so v svojem odgovoru na začetek formalnega postopka preiskave predložili nekaj pripomb na dejstva, navedena že v delu II.
- (58) Slovaški organi so potrdili, da davčni urad ob glasovanju o postopku dogovora ni upošteval vidika državne pomoči. Davčni urad dogovora ni obravnaval kot obliko državne pomoči in zato upravičencu ni bilo treba predložiti načrta za prestrukturiranje, ki se razlikuje od poslovnega načrta, predloženega sodišču v skladu z zakonodajo o nesolventnosti.
- (59) V odgovoru na pripombe upravičenca so slovaški organi predložili naslednje pripombe.

⁽¹⁾ Upravičenec navaja združene zadeve C-278/92, C-279/92 in C-280/92, Španija proti Komisiji, Recueil 1994, str. I-4103.

- (60) Slovaškimi organi se v tej zadevi ne zdijo ustrezne pripombe upravičenca o povprečni dolžini stečajnega postopka in povprečnem iztržku od prodaje premoženja v stečajnem postopku. Po njihovih trditvah bi bil glede na majhno število upnikov in sredstva s pozitivno likvidacijsko vrednostjo, ki je bila višja od vsote, izplačane državi po prisilni poravnavi, stečajni postopek zaključen prej kot v povprečnem obdobju in izkupiček davčnega urada bi bil višji kot pri prisilni poravnavi. Lokalni davčni urad je 21. junija 2004 v družbi opravil pregled in ugotovil, da je imel 17. junija 2004 upravičenec denarna sredstva v višini 161,3 milijona SKK, terjatve v višini 62,8 milijona SKK, zaloge žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač v vrednosti 84 milijonov SKK in osnovna sredstva s knjigovodsko vrednostjo v višini 200 milijonov SKK.
- (61) Slovaški organi menijo, da je bil postopek davčne izvršbe primerna druga možnost za davčni urad. Potrjujejo, da bi davčni urad ta postopek lahko začel pred postopkom prisilne poravnave, kar bi lahko storil tudi, če sodišče prisilne poravnave ne bi potrdilo (ker davčni urad kot ločeni upnik zanjo ne bi glasoval).
- (62) Slovaški organi se ne strinjajo s trditvijo upravičenca, da je njegove finančne težave povzročila sprememba zakona o davčni službi. Po njihovem mnenju je upravičenec zašel v težave zaradi finančne strategije uporabe posrednih davkov pri vodenju poslov, namesto tega pa bi moral od svojih strank preprosto izterjati davke in jih prenesti v državni proračun.
- (63) Slovaški organi se ne strinjajo, da je sestanek z davčno upravo decembra 2003 dokaz predhodnega strinjanja davčnega urada s prisilno poravnavo. Predložili so dopis z dne 6. julija 2004, ki ga je davčna uprava poslala davčnemu uradu, v katerem je navedeno, da naj se ne strinja s prisilno poravnavo, ki jo je predlagal upravičenec, ker za državo ni ugodna. Ta dopis se je nato skliceval na bolj splošen dopis z dne 15. januarja 2004, ki ga je minister za finance poslal davčni upravi in v katerem je od nje zahteval, naj zagotovi, da predlogi za prisilno poravnavo, v okviru katerih bi davčni organi odpisali davčne terjatve, ne bodo sprejeti. Poleg tega so slovaški organi dopis z dne 3. februarja 2004, na katerega se je skliceval upravičenec (glej odstavek 43), razlagali kot izrecno nestrinjanje s prisilno poravnavo v višini 35 %.
- (64) Slovaški organi trdijo, da upravičenec ni pravočasno plačal trošarin v obdobju od januarja 2001 do marca 2004 in je že prej vedno odlagal svoje davčne obveznosti.
- (65) Po mnenju slovaških organov je zaradi velikih razlik med ocenami iz revizijskih poročil (glej uvodni izjavi 48 in 51) vprašljiva verodostojnost obeh poročil. Pomisleke imajo zlasti glede likvidacijskega faktorja, ki ga je za gibljiva sredstva določila revizijska družba EKORDA. Ta faktor bi moral biti višji od 20 %.
- (66) Nazadnje slovaški organi menijo, da upravičenec ni pripravil načrta za prestrukturiranje, ki bi omogočal preživetje, ukrepi, predlagani v okviru postopka prisilne poravnave, pa ne morejo šteti za ukrepe za prestrukturiranje.

VI. OCENA

1. PRISTOJNOST KOMISIJE

- (67) Ker so se nekateri pomembni dogodki zgodili pred pristopom Slovaške republike k Evropski uniji 1. maja 2004, je morala Komisija najprej ugotoviti, ali je pristojna za odločanje v zvezi s spornim ukrepom.
- (68) Komisija ukrepov pomoči, ki so začeli veljati pred pristopom in se po njem ne uporabljajo, ne more proučiti niti na podlagi postopka začasnega mehanizma iz točke 3 Priloge IV pristopne pogodbe niti na podlagi postopka iz člena 108 PDEU. Pristopna pogodba in Pogodba o delovanju Evropske unije od Komisije ne zahtevata ali je ne pooblašata, da pregleda te ukrepe.

- (69) Vendar pa v pristojnost Komisije nedvomno sodijo ukrepi, ki so začeli veljati po pristopu. Ustrezno merilo za ugotavljanje začetka veljavnosti posameznega ukrepa je pravno zavezujoči akt, s katerim se pristojni nacionalni organ zaveže, da bo odobril pomoč ⁽¹²⁾.
- (70) Upravičenec je trdil, da je sporni ukrep začel veljati pred pristopom in se po pristopu ne uporablja (glej uvodno izjavo 43).
- (71) Komisija ne more sprejeti argumentov upravičenca. Predlog za začetek postopka prisilne poravnave ni dejanje organa, ki dodeljuje pomoč, temveč upravičenca. Odločitev sodišča o začetku postopka prisilne poravnave tudi ni dejanje organa, ki dodeljuje pomoč. Ta odločitev je upravičencu in njegovim upnikom samo omogočila začetek pogajanj o prisilni poravnavi, nedvomno pa ni pomenila dodelitve pomoči. Nobenega dokaza ni, da se je davčna uprava na sestanku decembra 2003 strinjala s spornim ukrepom. Prav nasprotno, slovaški organi so zankali kakršen koli predhodni sporazum. V dopisu z dne 3. februarja 2004 je jasno zavrnil predlog za poravnavo v višini 35 %.
- (72) Odločitev pristojnega organa, da odpiše del terjatev, je bila sprejeta 9. julija 2004, ko je davčni urad privolil v poravnavo, ki jo je predlagal upravičenec.
- (73) Skladno s tem se vprašanje, ali je ukrep veljaven po pristopu, ne pojavlja več.
- (74) Komisija zato ugotavlja, da je pristojna za oceno spornega ukrepa v skladu s členom 108 PDEU.

2. OBSTOJ DRŽAVNE POMOČI V SMISLU ČLENA 107(1) PDEU

- (75) V skladu s členom 107(1) PDEU je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgovom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.
- (76) Odpis dolga do javnega organa, kot je davčni urad, vključuje državna sredstva. Ukrep je selektiven, ker koristi posamezni družbi.
- (77) Do dogodkov, ki so povzročili postopek zaradi nesolventnosti, je upravičenec deloval na trgu za proizvodnjo žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, brezalkoholnih pijač ter sadja in zelenjave v pločevinkah. Leta 2003 je bil tretji največji proizvajalec žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač na Slovaškem. Odkar je marca 2004 izgubil dovoljenje za proizvodnjo žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, je dejaven na trgu na debelo za žgane pijače in pijače na osnovi žganih pijač, ki jih druga družba, Old Herold s.r.o., proizvaja v najetih proizvodnih obratih upravičenca. V vseh segmentih, v katerih je bil upravičenec dejaven pred postopkom prisilne poravnave in v katerih je dejaven sedaj, poteka trgovina med državami članicami.
- (78) V sklepu o začetku formalnega postopka preiskave je imela Komisija pomisleke glede tega, ali je ukrep izkrivljal oziroma bi lahko izkrivljal konkurenco, ker je bila upravičencu dodeljena prednost, ki je drugače na trgu ne bi mogel pridobiti. Komisija je torej podvomila, ali je država v zvezi z upravičencem ravnala kot upnik v tržnem gospodarstvu.
- (79) Ugotovljeno je bilo, da so bili v prisilni poravnavi enaki pogoji za poravnavo dolga tako za zasebne upnike kot za davčni urad (javnega upnika): 35 % dolga naj bi bilo plačanega upnikom v določenem obdobju, in to zahtevo je prejemnik izpolnil. Preostalih 65 % naj bi bilo odpisanih.

⁽¹²⁾ Zadeva T-109/01, Fleuren Compost proti Komisiji, Recueil 2004, str. II-132, točka 74.

- (80) Vendar pa je bil davčni urad kot upnik v tej zadevi v neobičajno močnem položaju in ga ni mogoče enačiti s položajem običajnega upnika v stečajnem postopku. Pred prisilno poravnavo je bil davčni urad pravno in ekonomsko v ugodnejšem položaju kot zasebni upniki. Davčni urad je bil z več kot 99 % vseh zahtevkov, registriranih v stečajnem postopku, očitno prevladujoč in odločilen upnik ter, kar je še pomembneje, ločeni upnik. Njegovi zahtevki bi lahko bili poravnani kadar koli med stečajnim postopkom s prihodkom od prodaje zavarovanega premoženja: kot je opisano v uvodni izjavi 18, naj bi se ti prihodki uporabili izključno za poravnavo terjatev ločenega upnika. Zato je treba podrobno proučiti, ali je davčni urad izkoristil vsa sredstva, ki jih je imel na voljo za najvišje možno povračilo svojih terjatev, kot bi to storil upnik v tržnem gospodarstvu.
- (81) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati ukrep, da bi ga bilo mogoče opredeliti kot pomoč v smislu člena 107 PDEU, niso izpolnjeni, če lahko upravičena družba isto ugodnost, kot je ta, ki ji je bila dodeljena z državnimi sredstvi, prejme v okoliščinah, ki ustrezajo običajnim tržnim pogojem⁽¹³⁾. Ta presoja se načeloma opravi ob uporabi merila zasebnega upnika. Če javni upnik družbi zagotovi olajšave plačil dolga, takšne olajšave plačil predstavljajo državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, če družba ob upoštevanju s tem priznanih gospodarskih prednosti takšnih olajšav očitno ne bi prejela od zasebnega upnika, ki je v podobnem položaju kot javni upnik in ki želi doseči poplačilo zneskov, ki mu jih dolguje dolžnik s finančnimi težavami⁽¹⁴⁾.
- (82) Uporaba merila zasebnega akterja na trgu je na koncu odvisna od zadevne države članice, ki gospodarske prednosti družbi ni dodelila kot javni organ, ampak v drugačni funkciji. Če se država članica v upravnem postopku sklicuje na to merilo, mora v primeru dvoma nedvoumno in na podlagi objektivnih in preverljivih elementov dokazati, da je izvedeni ukrep sprejela kot zasebni akter na trgu. Na podlagi teh dokazov mora biti jasno razvidno, da je zadevna država članica odločitev o ukrepu sprejela istočasno z dodelitvijo gospodarske prednosti. V zvezi s tem bi bili lahko potrebni dokazi, na podlagi katerih bi bilo razvidno, da ta odločitev temelji na ekonomskih ocenah, primerljivih s tistimi, ki bi jih v okoliščinah obravnavane zadeve opravil racionalni zasebni akter na trgu, ki je v zelo podobnem položaju kot država članica. Za dokaz pa ne morejo zadostovati ekonomske ocene, izvedene po dodelitvi take prednosti, naknadna ugotovitev, da je bil uporabljeni postopek zadevne države članice dejansko koristen, ali naknadne utemeljitve dejansko uporabljenega postopka⁽¹⁵⁾.
- (83) Skratka, Slovaška republika trdi, da je po njenem mnenju ta ukrep državna pomoč. Priznala je, da se ob sklenitvi dogovora vprašanje državne pomoči preprosto ni obravnavalo, in zahtevala, da se sporni ukrep obravnava kot pomoč za reševanje. Zato se zdi, da v tej zadevi zahteve navedene sodne prakse niso bile izpolnjene in da sporni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.
- (84) Upravičenec je tisti, ki je trdil, da pri tem ukrepu ni bilo pomoči, in je predložil navedene dokumente, zlasti poročili dveh revizorjev.
- (85) Na podlagi informacij, ki so jih predložili upravičenec in slovaški organi, je Komisija ugotovila naslednja dejstva o finančnem stanju upravičenca v zadevnem letu, pomembna za uporabo merila upnika v tržnem gospodarstvu. Komisija zneskov za 31. marec 2004, ki jih je predložil upravičenec, in zneskov za 17. junij 2004, ki so jih predložili slovaški organi, ne more preveriti v računovodskem izkazu upravičenca. Vendar pa Komisija nima razlogov, da bi dvomila o teh podatkih.

⁽¹³⁾ Zadeva C-73/11 P, Frucona Košice, sodba z dne 24. januarja 2013, še neobjavljena v ZODl., točka 70.

⁽¹⁴⁾ Glej zadevo C-342/96, Španija proti Komisiji, Recueil 1999, str. I-2459, točka 46; zadevo C-256/97, DM Transport, Recueil 1999, str. I-3913, točka 30; zadevo C-124/10 P, Komisija proti EDF, sodba z dne 5. junija 2012, še neobjavljena v ZODl., točka 79, in zadevo C-73/11 P, Frucona Košice, že navedena sodba, točka 73.

⁽¹⁵⁾ Glej zadevo C-124/10 P, Komisija proti EDF, že navedena, točke 81 do 85.

Preglednica 3

Finančno stanje upravičenca v obdobju 2003–2004 [v milijonih (SKK)]

	31.12.2003 ⁽¹⁾	31.3.2004 ⁽²⁾	28.4.2004 ⁽³⁾	17.6.2004 ⁽⁴⁾	31.12.2004 ⁽⁵⁾
Dolgoročna sredstva ⁽⁶⁾	208	205	204	200	200
Zaloge	119	209	176	84	52
Denarna sredstva	3	50	94	161	27
Kratkoročne poslovne terjatve	128	98 ⁽⁷⁾	80	63 ⁽⁸⁾	97

⁽¹⁾ Vir: Bilanca stanja za obdobje 1. januar – 31. december 2003, ki jo je predložil upravičenec. Vse vrednosti so knjigovodske vrednosti.

⁽²⁾ Vir: Poročilo revizijske družbe EKORDA z dne 7. julija 2004, v katerem so se upoštevale knjigovodske vrednosti, razen terjatev, ki so bile prilagojene na njihovo likvidacijsko vrednost.

⁽³⁾ Vir: Bilanca stanja za obdobje 1. januar – 28. april 2004, ki jo je predložil upravičenec. Vse vrednosti so knjigovodske vrednosti.

⁽⁴⁾ Podatke so predložili slovaški organi, pridobljeni pa so bili tudi pri pregledu na kraju samem, ki ga je davčni urad opravil v prostorih upravičenca dne 17. junija 2004 (glej uvodno izjavo 60).

⁽⁵⁾ Vir: Letno poročilo za leto 2004, ki ga je predložil upravičenec. Vse vrednosti so knjigovodske vrednosti.

⁽⁶⁾ Zemljišče, zgradbe, stroji, neopredmetena sredstva, finančna sredstva.

⁽⁷⁾ Po mnenju revizijske družbe EKORDA je treba knjigovodsko vrednost kratkoročnih terjatev v višini 166 milijonov SKK prilagoditi likvidacijski vrednosti 98 milijonov SKK (glej uvodno izjavo 97).

⁽⁸⁾ Ni jasno, ali ta številka predstavlja knjigovodsko ali likvidacijsko vrednost kratkoročnih terjatev. Iz previdnosti jo je Komisija upoštevala kot knjigovodsko vrednost.

- (86) Komisija bo najprej proučila dokaze, ki jih je upravičenec predložil v podporo trditvi, da bi imel davčni urad pri stečajnem postopku manj koristi kot pri postopku prisilne poravnave (oddelek 2.1). Nato bo Komisija proučila stanje glede na davčno izvršbo (oddelek 2.2). Nazadnje bo Komisija proučila druge dokaze, ki so jih predložili slovaški organi in upravičenec (oddelek 2.3).
- (87) Kot je bilo opisano v uvodni izjavi 37, je bil znesek dolga, ki je bil vključen v postopek prisilne poravnave, zmanjšan na podlagi pritožbenega postopka z izrednimi pravnimi sredstvi. Treba pa je opozoriti, da je bila ta sodba podana nekaj let po sprejetju odločitve o sodelovanju v postopku prisilne poravnave. Za namene merila upnika v tržnem gospodarstvu standard za presojo ravnanja javnega upnika ostajajo informacije, ki so bile na voljo takrat, ko bi hipotetični upnik ocenjeval, kateri postopek bi bil najprimernejši. V naslednji analizi so zato uporabljene številke v prisilni poravnavi, kot je bila potrjena 23. julija 2004.

2.1 Primerjava prisilne poravnave in stečaja

- (88) Da bi Komisija lahko ocenila, ali je bila upravičencu dejansko dodeljena prednost, mora ob upoštevanju vseh zadevnih dokazov v tej zadevi opraviti celovito oceno, s pomočjo katere bo lahko ugotovila, ali upravičena družba takšnih olajšav očitno ne bi prejela od zasebnega upnika ⁽¹⁶⁾. Proučiti mora torej, ali je imel davčni urad večje koristi, ker je sprejel pogoje prisilne poravnave, kot bi jih imel, če bi začel stečajni postopek.
- (89) Komisija meni, da poročilo revizijske družbe EKORDA ni zanesljivo izhodišče za primerjavo predlagane prisilne poravnave s hipotetičnim stečajnim postopkom. Slovaški organi se glede tega strinjajo s Komisijo.
- (90) Komisija najprej ugotavlja, da je revizijska družba EKORDA v poročilu z dne 7. julija 2004 (le dva dni pred sestankom upnikov) za izračun uporabila stanje sredstev upravičenca dne 31. marca 2004. Iz preglednice 3 je razvidno, da se je obseg različnih sredstev po 31. marcu 2004 bistveno spremenil. Predvsem je bil prodan velik del zalog, zaradi česar so se povečala denarna sredstva. Te spremembe so zelo pomembne pri uporabi likvidacijskih faktorjev, ki se gibljejo od 20 % za zaloge in kratkoročne poslovne terjatve do 100 % za denarna sredstva. Tudi če

⁽¹⁶⁾ Glej zadevo C-124/10 P, Komisija proti EDF, že navedena, točka 86.

bi bili likvidacijski faktorji, ki jih je izračunala revizijska družba EKORDA, pravilni (kar Komisija iz razlogov v nadaljevanju izpodbija), in z uporabo metodologije, ki jo je uporabila revizijska družba EKORDA, naslednja preglednica prikazuje, kako drugačen bi bil rezultat izračuna te revizijske družbe, če bi temeljil na zneskih z dne 28. aprila 2004 in 17. junija 2004, torej vseeno še pred sestankom upnikov 9. julija 2004.

Preglednica 4

Primerjava verjetnega izkupička od prodaje sredstev upravičenca v stečajnem postopku (v milijonih SKK)

	Stanje dne:						
	31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004		
	Likvidacijski faktor (%)	Knjigovodska vrednost	Izkupiček	Knjigovodska vrednost	Izkupiček	Knjigovodska vrednost	Izkupiček
Dolgoročna sredstva	45	205	92	204	92	200	90
Zaloge	20	209	42	176	35	84	17
Kratkoročne terjatve	20	98 ⁽¹⁾	20	86 ⁽²⁾	17	37 ⁽³⁾	7
Denarna sredstva	100	50	50	94	94	161	161
Skupaj			204		238		275

⁽¹⁾ Gre za knjigovodsko vrednost (166 milijonov SKK), ki jo je revizijska družba EKORDA prilagodila, da bi izražala likvidacijsko vrednost terjatev.

⁽²⁾ Gre za oceno likvidacijske vrednosti, do katere je Komisija prišla tako, da je knjigovodsko vrednost kratkoročnih terjatev (147 milijonov SKK) prilagodila z istim razmerjem, kot ga je pri svoji analizi uporabljala revizijska družba EKORDA (glej opombo 6 v preglednici 3).

⁽³⁾ Gre za oceno likvidacijske vrednosti, do katere je Komisija prišla tako, da je knjigovodsko vrednost kratkoročnih terjatev (63 milijonov SKK; glej tudi opombo 1) prilagodila z istim razmerjem, kot ga je pri svoji analizi uporabljala revizijska družba EKORDA (glej opombo 16). Vendar pa Komisija glede na podatke, ki so jih predložili slovaški organi, ugotavlja, da so bile terjatve v višini 63 milijonov SKK izvršljive. Zaradi tega je zelo vprašljivo, ali je potrebna kakršna koli prilagoditev njihove knjigovodske vrednosti. Če bi bila likvidacijska vrednost teh terjatev dejansko 63 milijonov SKK, bi skupni izkupiček stečajnega postopka 17. junija 2004 znašal 331 milijonov SKK (8,7 milijona EUR).

- (91) Opozoriti je treba, da je bila v poslovnem načrtu, ki ga je upravičenec predložil sodišču, za obdobje od marca do maja 2004 predvidena prodaja zalog v vrednosti 110 milijonov SKK. Revizijska družba EKORDA je torej morala vedeti, da se bodo sredstva upravičenca po 31. marcu 2004 precej spremenila, a tega ni upoštevala.
- (92) Če bi bila upoštevana knjigovodska vrednost sredstev upravičenca z dne 28. aprila 2004, bi bilo na podlagi tega ugotovljeno, da bi bil verjetni izkupiček od prodaje sredstev upravičenca v stečajnem postopku višji od zneska, ocenjenega v poročilu (238 milijonov SKK ali 6,3 milijona EUR namesto 204 milijonov SKK ali 5,3 milijona EUR). Na podlagi analize, pri kateri bi bile uporabljene številke iz junija 2004, bi bila mogoča očitna ugotovitev, da bi bil verjetni izkupiček od prodaje sredstev upravičenca v stečajnem postopku (275 milijonov SKK; 7,2 milijona EUR) višji od zneska, predlaganega v okviru prisilne poravnave, in da bi davčni urad moral uporabiti svojo pravico veta ter zavrniti predlog, s čimer bi se zaključil postopek dogovora. Komisija ponovno poudarja, da so bili navedeni rezultati pridobljeni z uporabo predpostavk in metodologije revizijske družbe EKORDA.
- (93) Vendar pa Komisija ne more sprejeti metodologije, ki jo je uporabila revizijska družba EKORDA, predpostavke v njeni analizi pa se ji ne zdijo verodostojne. To ugotovitev potrjujejo pomisleki slovaških organov, navedeni v uvodnih izjavah 60 in 65.
- (94) Revizijska družba EKORDA v svojem poročilu ne pojasni, kako je določila tri likvidacijske faktorje. Namen likvidacijskih faktorjev je izračun preostale vrednosti sredstev, prodanih v likvidacijskem postopku, pri čemer je upoštevana narava prodaje, tj. sredstva, prodana ločeno, pod časovnim pritiskom itd. Zato se predvideva, da je vrednost sredstev pri prodaji v okviru likvidacije običajno nižja od knjigovodske vrednosti, odvisno od vrste sredstev. Likvidacijski faktor je odstotni delež vrednosti sredstev, pridobljene z likvidacijo, v primerjavi s knjigovodsko vrednostjo.

- (95) Poleg tega se zdi, da je 45-odstotni likvidacijski faktor za dolgoročna sredstva prenizek. Po trditvah upravičenca je bila vrednost njegovih sredstev, zastavljenih davčnemu uradu, 194 milijonov SKK⁽¹⁷⁾. Ta vrednost je po trditvah upravičenca izražena v cenah, ki so jih izračunali neodvisni izvedenci konec leta 2003 oziroma na začetku leta 2004. Po mnenju Komisije naj bi takšna „izvedenska cena“ običajno izražala splošno vrednost sredstev, približek cene, po kateri bi se lahko sredstva v določenem trenutku prodala. Spomniti je treba, da je bila izvedenska cena teh sredstev določena, da bi lahko njihovo vrednost ocenili kot jamstvo za slovaške organe za odloženi davčni dolg upravičenca, kot to zahteva zakon o davčni službi. Revizijska družba EKORDA ne pojasni, zakaj bi izkupiček od prodaje dolgoročnih sredstev pri stečaju znašal samo 45 % njihove knjigovodske vrednosti v višini 205 milijonov SKK, medtem ko je upravičenec sam vrednost teh sredstev ocenil precej višje.
- (96) V zvezi s trditvijo upravičenca, da bi bilo težko najti kupca, ker je bila večina zastavljenih strojev namenjena izključno proizvodnji žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, brezalkoholnih pijač in proizvodov v pločevinkah, je imela Komisija naslednji pripombi. Prvič, „izvedenska cena“ zastavljenih nepremičnin je bila 105 milijonov SKK, kar je samo po sebi več kot celotni izkupiček, ki ga je predvidela revizijska družba EKORDA (92 milijonov SKK) Drugič, dejanski razvoj dogodkov v družbi kaže, da se je za del teh proizvodnih sredstev hitro našel novi uporabnik, in sicer družba Old Herold s.r.o. Ko je upravičenec izgubil dovoljenje za proizvodnjo žganih pijač in pijač na osnovi žganih pijač, je njegova proizvodna sredstva najela družba Old Herold. Zato se zdi, da so konkurenti takoj pokazali zanimanje za ta proizvodna sredstva.
- (97) Glede zalog slovaški organi sami menijo, da bi moral biti likvidacijski faktor višji od 20 %.
- (98) Upravičenec je lahko dobil 110 milijonov SKK od prodaje zalog leta 2004 (glej odstavek 35), tj. več kot 50 % knjigovodske vrednosti zalog, ki jo je revizijska družba EKORDA uporabila kot izhodišče za oceno. To je močan pokazatelj, da je bil 20-odstotni likvidacijski faktor prenizek. Spremembe bilance stanja leta 2004 v zvezi z zalogami potrjujejo to ugotovitev. Poleg tega je upravičenec v poslovnem načrtu sam ocenil izkupiček od prodaje zalog v obdobju od marca do maja 2004 na 110 milijonov SKK (glej odstavek 35). Revizijska družba EKORDA te ocene ni upoštevala. Iz vrste dejavnosti upravičenca je mogoče sklepati, da so bili v zalogah končni izdelki ali polizdelki, ki bi jih bilo mogoče prodati neposredno distributerjem ali potrošnikom, kar je še dodaten argument za uporabo višjega likvidacijskega faktorja.
- (99) Komisija meni, da bi moral biti likvidacijski faktor za zaloge 52-odstotni. Ta številka temelji na oceni, ki jo je upravičenec podal za izkupiček od prodaje zalog za namene financiranja prisilne poravnave (tj. 110 milijonov SKK). Ob upoštevanju tedanje knjigovodske vrednosti (209 milijonov SKK) je bil edini mogoči likvidacijski faktor za zaloge najmanj 52-odstotni (52 % od 209 milijonov je 110 milijonov).
- (100) Revizijska družba EKORDA je v zvezi s kratkoročnimi terjatvami uporabila dvojno prilagoditev. Najprej je njihovo knjigovodsko vrednost prilagodila za 59 % (knjigovodska vrednost je bila 166 milijonov SKK, vrednost, ki jo je EKORDA uporabila pri izračunih, pa 98 milijonov SKK), nato pa je uporabila nizki 20-odstotni likvidacijski faktor. Ta metodologija je vprašljiva. Sprejemljiva je prilagoditev knjigovodske vrednosti terjatev, tako da izraža njihovo dejansko vrednost v določenem obdobju. Vendar pa revizijska družba EKORDA ne pojasni, zakaj bi izkupiček pri stečaju/likvidaciji znašal samo petino (20 milijonov SKK) zneska, za katerega je upravičenec sam menil, da bi ga lahko izterjal od svojih dolžnikov (98 milijonov SKK).
- (101) Revizijska družba EKORDA je knjigovodsko vrednost kratkoročnih terjatev na podlagi števil iz marca 2004 (166 milijonov SKK) prilagodila na 98 milijonov SKK, da bi jo popravila za neizterljive terjatve ali terjatve nizke kakovosti. Vendar pa je revizijska družba EKORDA poleg tega za prilagojeno knjigovodsko vrednost uporabila le 20-odstotni likvidacijski faktor. Če se 59-odstotni faktor revizijske družbe EKORDA za prilagoditev knjigovodske vrednosti kratkoročnih terjatev uporabi za knjigovodsko vrednost na podlagi števil iz junija 2004 (63 milijonov SKK), je rezultat 37 milijonov SKK. V skladu z informacijami, ki so jih predložili slovaški organi, pa je imela družba terjatve v višini 63 milijonov SKK, ki so bile izvršljive. Zaradi tega je vprašljivo, ali je potrebna kakršna koli prilagoditev njihove knjigovodske vrednosti.

⁽¹⁷⁾ Tej številki slovaški organi ugovarjajo, kot je pojasnjeno v nadaljevanju.

- (102) Vsekakor ni nobenega očitnega razloga za to, da bi morala biti likvidacijska vrednost celo nižja od prilagojene številke. Komisija zato meni, da pričakovani izkupiček od kratkoročnih terjatev zagotovo ni nižji od prilagojene številke 37 milijonov EUR.
- (103) Glede na navedeno je Komisija prilagodila ocene revizijske družbe EKORDA in na podlagi podatkov iz junija 2004 opravila novo oceno. Ta ocena jasno kaže, da bi bil izkupiček od prodaje sredstev upravičenca v stečajnem postopku precej višji od izkupička, predvidenega v poročilu revizijske družbe EKORDA. Številke so povzete v preglednici.

Preglednica 5

Primerjava verjetnega izkupička od prodaje sredstev upravičenca v stečajnem postopku**Primerjava številke revizijske družbe EKORDA in popravljenih številke Komisije (v milijonih SKK)**

	EKORDA (31.3.2004)		Popravek (17.6.2004)	
	Knjigovodska vrednost	Izkupiček	Knjigovodska vrednost	Izkupiček
Dolgoročna sredstva	205	92	200	194 ⁽¹⁾
Zaloge	209	42	84	43 ⁽²⁾
Kratkoročne terjatve	98 ⁽³⁾	20	63	37 ⁽⁴⁾
Denarna sredstva	50	50	161	161
Skupaj	562	204	508	435

⁽¹⁾ Med postopkom preiskave je upravičenec trdil, da je bila vrednost njegovih sredstev, zastavljenih davčnemu uradu, 194 milijonov SKK. To je ocena neodvisnega cenilca, izražena kot „izvedenska ocena“. Ta cena naj bi bila približek cene, po kateri bi se lahko sredstva takrat prodala. Opozoriti je treba, da je to najnižja cena; slovaški organi so ceno zastavljenih sredstev ocenili na 397 milijonov EUR.

⁽²⁾ Uporabljen je 52-odstotni likvidacijski faktor. Ta likvidacijski faktor izhaja iz dejstva, da je upravičenec navedel svoj namen glede prodaje zalog za financiranja prisilne poravnave v višini vsaj 110 milijonov SKK: Vendar pa bi bilo to na podlagi knjigovodske vrednosti 209 milijonov SKK mogoče le, če bi bil likvidacijski faktor za zaloge najmanj 52-odstotni (110 milijonov SKK/209 milijonov SKK).

⁽³⁾ Gre za knjigovodsko vrednost (166 milijonov SKK), ki jo je revizijska družba EKORDA prilagodila, da bi izražala likvidacijsko vrednost terjatev.

⁽⁴⁾ Gre za vrednost kratkoročnih terjatev po prilagoditvi njihove knjigovodske vrednosti (63 milijonov SKK) za 59-odstotni faktor, ki ga je uporabila revizijska družba EKORDA. Nobenega očitnega razloga ni za to, da bi morala biti likvidacijska vrednost po takšni prilagoditvi nižja.

- (104) Stroški stečajnega postopka bi morali v skladu s pripombami upravičenca na sklep o začetku postopka znašati 18 % ocenjene vrednosti izkupička od prodaje sredstev upravičenca v tem postopku. Po mnenju upravičenca je to ustrezna stopnja glede na poročilo Svetovne banke iz leta 2004 ⁽¹⁸⁾. Če bi ta odstotek uporabili za popravljeni vrednost verjetnega izkupička od prodaje sredstev upravičenca, kot jo je določila Komisija, bi stroški stečajnega postopka znašali 78,3 milijona EUR. Če bi ta znesek odšteli od popravljenega izkupička od prodaje sredstev upravičenca, je dobljeni rezultat višji od zneska, ki ga je davčni urad prejel v okviru prisilne poravnave (435 milijonov – 78,3 milijona = 356,7 milijona; znesek, dogovorjen v okviru prisilne poravnave, je znašal 224,3 milijona SKK).
- (105) Kot je navedeno v preglednici 5, je predvideni izkupiček od prodaje sredstev upravičenca znašal 435 milijonov SKK. Ob upoštevanju, da bi davčni urad prejel skoraj 100 % od izkupička od prodaje ⁽¹⁹⁾, in tudi, če bi stroški stečaja znašali do 18 % tega izkupička, kakor je trdil upravičenec, bi davčni urad še vedno prejel 132,4 milijona SKK več kot v okviru prisilne poravnave.

⁽¹⁸⁾ Opozoriti je treba, da je v drugih poročilih, ki ju je predložil upravičenec (tj. poročilo revizijske družbe EKORDA in revizorke Köchové), upoštevan malo višji odstotek stroškov, približno 22 %. Ker pa bi bil postopek v tem primeru verjetno krajši od povprečnega stečajnega postopka, očitno ni nobenega razloga za to, da bi morali biti stroški še višji od tistih pri povprečnem postopku, kakor je zabeleženo v poročilu Svetovne banke. Lahko se kvečjemu pričakuje, da bodo zaradi majhnega števila upnikov in preproste strukture dolga (več kot 99 % ga pripada enemu upniku) stroški nižji od povprečnih.

⁽¹⁹⁾ Prejel bi 100 % od zastavljenih sredstev (194 milijonov SKK) plus več kot 99 % izkupička od prodaje preostalih sredstev.

- (106) Tudi če bi uporabili zelo nizke likvidacijske faktorje, ki jih je revizijska družba EKORDA podala za vrednost sredstev upravičenca junija 2004, bi verjetni izkupiček od prodaje teh sredstev (ko bi odšteli stroške stečajnega postopka – 18 %) znašal 225,5 milijona SKK, kar je še vedno več od zneska, s katerim se je davčni urad strinjal v okviru prisilne poravnave ⁽²⁰⁾.
- (107) Nazadnje je treba opozoriti, da se slovaški organi niso strinjali s trditvijo upravičenca, da naj bi imel davčni urad poročilo revizijske družbe EKORDA na voljo pred sestankom upnikov 9. julija 2004 in bi ga lahko uporabil za utemeljitev svoje odločitve. Davčni urad je imel na voljo rezultate lastnega pregleda iz junija 2004, ki so pokazali, da so bila sredstva družbe Frucona precejšnja, kot je razvidno iz preglednice 3. Na podlagi teh podatkov je davčna uprava v dopisu lokalnemu davčnemu uradu z dne 6. julija 2004 navedla, da naj se davčni urad ne strinja s prisilno poravnavo, ki jo je predlagal upravičenec, ker za državo ni ugodna.
- (108) Drugi poročili izvedencev, ki ju je predložil upravičenec, nista zadostili standardu, potrebnemu za dokaz, da je izpolnjeno merilo upnika na trgu. Zlasti nobeno poročilo ne navaja, na kakšni podlagi so bili določeni likvidacijski faktorji, ki so bili v nekaterih primerih izredno nizki. Poleg tega je mogoče ugotoviti, da glede poročila gospe Kochové, ki je podala precej drugačne ugotovitve kot revizijska družba EKORDA, ni jasno, zakaj je bilo to poročilo sestavljeno ter na katerem obdobju in predpostavkah temelji. V poročilu stečajne upraviteljice gospe Holovačové je navedeno le, da je postopek prisilne poravnave na splošno bolj ugoden za upnike kot stečajni postopek. Zato na podlagi informacij iz teh dveh poročil ni mogoče potrditi ali ovreči trditve upravičenca, da je bilo merilo upnika v tržnem gospodarstvu izpolnjeno.
- (109) Poleg tega je treba v zvezi s trditvami glede trajanja stečajnega postopka upoštevati okoliščine te zadeve pri proučevanju učinka, ki bi ga morebitno trajanje stečajnega postopka lahko imelo na postopek odločanja hipotetičnega zasebnega upnika.
- (110) Dejstvo, da je bila v primerjavi z drugimi upniki država v privilegiranem položaju, saj je bil njen dolg zavarovan z nekratkoročnimi sredstvi upravičenca, je v tej zadevi prav tako pomemben vidik. V zadevi HAMSА je Sodišče potrdilo, da je status zavarovanega upnika pomemben dejavnik, ki ga je treba upoštevati pri uporabi merila zasebnega upnika ⁽²¹⁾. V skladu z oddelkom 31(1)(e) zakona o stečajnem postopku so lahko zahtevki ločenega upnika poravnani kadar koli med stečajnim postopkom s prihodkom od prodaje zavarovanega premoženja. Zato po mnenju Komisije v zvezi s sredstvi, zastavljenimi davčnemu uradu, trajanje stečajnega postopka na splošno ni pomembno, saj bi bili zahtevki lahko poravnani ne glede na potek stečajnega postopka.
- (111) Tudi ob upoštevanju vrednosti zavarovanih sredstev, kot jo je ocenil upravičenec, bi lahko bili zahtevki davčnega urada poravnani s prodajo jamstev v višini vsaj 194 milijonov SKK ali 86 % zneska, predlaganega v postopku prisilne poravnave. Le če bi obstajala možnost, da davčni urad ne prejme celotnega zneska, dogovorjenega v postopku prisilne poravnave, bi moral davčni urad proučiti, ali se splača čakati na konec stečajnega postopka. Poleg tega bi ob končni razdelitvi upnikom davčni urad prejel približno 99 % izkupička od prodaje preostalih sredstev (185 milijonov SKK v najslabšem primeru, tj. z uporabo likvidacijskih faktorjev revizijske družne EKORDA; glej preglednico 4). Davčnemu uradu bi moralo biti jasno, da bi bil tako povrnjen dolg precej višji od zneska, ponujenega v okviru prisilne poravnave, in da bi bilo v nasprotju s prisilno poravnavo čakanje potrebno samo pri majhnem delu skupnega zneska.
- (112) Zato je mogoče skleniti, da informacije o trajanju stečajnih postopkov na Slovaškem ne bi pomembno vplivale na odločitev hipotetičnega zasebnega upnika.
- (113) Poleg tega je imel upravičenec v času prisilne poravnave: (i) zelo malo upnikov in (ii) sredstva z likvidacijsko vrednostjo, ki je bila višja od zneska, za katerega se je država dogovorila v okviru prisilne poravnave (kot je prikazano v preglednici 5, je bil verjetni izkupiček samo od prodaje nezavarovanih sredstev 241 milijonov SKK).

⁽²⁰⁾ Izkupiček od prodaje sredstev upravičenca bi znašal 275 milijonov SKK (glej preglednico 4). Po odšteti stroških stečajnega postopka, ki so po mnenju upravičenca znašali 18 % izkupička od prodaje sredstev, tj. 49,5 milijona SKK, bi davčni urad prejel 225,5 milijona SKK.

⁽²¹⁾ Zadeva T-152/99, HAMSА, Recueil 2002, str. II-3049, točka 168.

- (114) Upnikov v postopku prisilne poravnave ni bilo veliko, samo pet. Od teh petih upnikov so bili štirje zasebni in njihov delež skupnega dolga je bil samo 0,6 % (3 797 608 SKK od 644 166 949 SKK), kot je navedeno v preglednici 2. Država je bila torej največji upnik z 99,4 % vseh zahtevkov. Zaradi takšnih okoliščin bi bila nevarnost, da se med upniki pojavijo nesoglasja, manjša, pravdni spor pa bi bil krajši, zaradi česar bi bil krajši tudi stečajni postopek.
- (115) Glede argumenta upravičenca, ki temelji na poročilu Svetovne banke z naslovom „Doing business in 2004“ (Poslovanje v letu 2004), v katerem je navedeno, da povprečni stečajni postopek na Slovaškem traja 4,8 leta, je treba opozoriti, da poročilo navaja „kazalnik zaprtja podjetja“, ki meri skupni čas, potreben za dokončanje stečajnega postopka, pa tudi sodne pristojnosti v stečajnem postopku. Ta čas ni nujno enak povprečnemu trajanju stečajnega postopka. Slovaški organi sami so menili, da bi bil glede na okoliščine v tej zadevi stečajni postopek krajši od povprečja (glej odstavek 60). Glede na to, da bi bil zadevni postopek izveden v skladu s slovaškim zakonom o stečajnem postopku in njihovo prakso, je ta ocena slovaških organov še posebej pomembna. Poleg tega je bila slovaška vlada upnik upravičenca.
- (116) Trajanje stečajnega postopka v poročilih, ki jih je predložil upravičenec, je precej različno – od dveh do več kot šestih let ⁽²²⁾. Zato so bile ocene trajanja stečajnega postopka na Slovaškem, ki jih je upravičenec predložil Komisiji, splošne in niso upoštevale posebnosti obravnavane zadeve. Nekatere ocene so bile samo približne in v določeni meri med seboj niso bile usklajene.
- (117) Glede posebnega primera slovaške družbe, ki je delovala v istem sektorju kot upravičenec in pri kateri je stečajni postopek trajal več kot pet let, je treba opozoriti, da upravičenec ni dokazal povezave med primerom in to zadevo ter zlasti, ali je bila družba v enakem ali zelo podobnem pravnem in materialnem položaju kot upravičenec ⁽²³⁾. Glede na to, da je imel upravičenec enega velikega upnika v privilegiranem položaju, državo, in številna sredstva z visoko ocenjeno vrednostjo, bi bil lahko v primeru upravičenca stečajni postopek zaključen relativno hitro, zato bi morala biti to tudi izbrana možnost največjega upnika, države.
- (118) Tudi ob predpostavki, da bi stečajni postopek trajal štiri do pet let, kot je to trdil upravičenec, je bila razlika med verjetnim izterjanim zneskom in zneskom, dogovorjenim v okviru prisilne poravnave, tako velika, da trajanje postopka ne bi pomembno vplivalo na odločitev zasebnega upnika glede sprejetja prisilne poravnave. Ob upoštevanju diskontne stopnje 5,14 % ⁽²⁴⁾ sedanja vrednost prihodnjega denarnega toka v višini 356,7 milijonov SKK tudi po petih letih znaša 277,6 milijonov SKK, tj. precej več od zneska, dogovorjenega v okviru prisilne poravnave. Pod takimi pogoji bi moral stečajni postopek trajati več kot 9 let, da bi bila sedanja vrednost nižja od zneska, dogovorjenega v okviru prisilne poravnave. V tem primeru pa noben zasebni akter na trgu ne bi menil, da bi postopek likvidacije lahko trajal toliko časa. Poleg tega bi bila sedanja vrednost skupnega izterjanega zneska še večja, če bi upoštevali, da bi bil precejšen del dolga verjetno odplačan že prej s pomočjo prodaje zavarovanih sredstev (glej odstavek 111)).
- (119) Na podlagi razpoložljivih dokazov je mogoče skleniti, da zasebni upnik v tej zadevi ne bi privolil v prisilno poravnavo pod pogoji, s katerimi se je strinjal davčni urad; glede na to, da bi bilo mogoče državni urad kot ločenega upnika izplačati kadar koli med stečajnim postopkom in bi poleg tega dobil več kot 99 % izkupička, razdeljenega ostalim upnikom (zaradi višine njegovih terjatev v primerjavi z drugimi upniki), je mogoče skleniti, da bi skoraj ves izkupiček iz stečajnega postopka pripadel davčnemu uradu, ta izkupiček pa bi bil, kot je bilo dokazano, višji od zneska, dogovorjenega v postopku prisilne poravnave.

⁽²²⁾ Poročilo gospe Kochové – 2 leti, poročilo gospe Holovačové več kot 6 let, poročilo Svetovne banke za leto 2004 – 4,8 let, poročilo slovaškega ministrstva za pravosodje in poročilo Svetovne banke za leto 2002 – 3 do 7 let.

⁽²³⁾ Primer, na katerega je upravičenec opozoril v svojih pripombah z dne 25. oktobra 2005, je stečajni postopek družbe Liehofruct White Lady Distillery, s.r.o. Levoča.

⁽²⁴⁾ Leta 2004 je obrestna mera za vladne obveznice z zapadlostjo 3–5 let znašala med 4,06 % in 5,14 %. Da bi bil izračun bolj zadržan, je upoštevan najvišji znesek v višini 5,14 %.

2.2 Primerjava prisilne poravnave in davčne izvršbe

- (120) Davčni urad je imel za razliko od zasebnih upnikov pravico, da na lastno pobudo sproži davčno izvršbo s prodajo nepremičnin, strojev ali podjetja v celoti. V smislu sodne prakse iz uvodne izjave 82 ni bil predložen noben dokaz, ki bi kazal na to, da je davčni urad proučil to možnost in sklenil, da je manj ugodna od sprejetja predloga prisilne poravnave.
- (121) Komisiji se zdi argument upravičenca, da postopek prisilne poravnave družbo ščiti pred postopkom davčne izvršbe, nepomemben. Kot so potrdili slovaški organi, je imel davčni urad dejansko možnost postopka davčne izvršbe, in sicer pred sprožitvijo postopka dogovora ali po vetu davčnega urada na predlagani dogovor. Zato je treba to možnost upoštevati pri uporabi merila upnika v tržnem gospodarstvu. Upravičenec predlagane prisilne poravnave ne primerja z možnim izidom davčne izvršbe.
- (122) Komisija se pri analizi opira na podatke, ki so jih predložili upravičenec in slovaški organi. Glede na to se ugotavlja, da so slovaški organi potrdili, da je zastava v korist davčnega urada znašala 397 milijonov SKK, kot je navedeno v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave. Ta vrednost naj bi bila pridobljena iz računovodskih izkazov upravičenca. Upravičenec pa trdi, da je vrednost zastavljenih sredstev, izražena v „izvedenskih cenah“, 194 milijonov SKK (glej odstavek 22). Komisiji ni treba ugotavljati, kateri znesek je pravilen, lahko pa ugotovi naslednje.
- (123) Prvič, zastava je bila protivrednost odloženega davčnega dolga upravičenca v skladu z zahtevami zakona o davčni službi. Če bi vrednost sredstev upravičenca dejansko znašala samo polovico zastave, kot je navedeno v izvedenskem mnenju, ki ga je predložil upravičenec, so bila jamstva, ki jih je zahtevala država za te odloge, nezadostna. V teh okoliščinah torej odlogi plačila davkov v skupnem znesku 477 milijonov SKK, ki jih je davčni urad odobril v obdobju od novembra 2002 do novembra 2003, najverjetneje niso zadostili merilu upnika v tržnem gospodarstvu. Za to zadevo Komisiji ni treba ugotoviti, ali ti ukrepi ne vsebujejo elementov državne pomoči. Če pa so prejšnji odlogi že pomenili državno pomoč, se ni mogoče več sklicevati na načelo upnika v tržnem gospodarstvu, ko se odloženi dolgovi pozneje (delno) odpišejo.
- (124) Tudi če bi bili pri izračunu izkupička od postopka davčne izvršbe uporabljeni nižji zneski, ki jih je predložil upravičenec, bi upnik v tržnem gospodarstvu, če bi imel možnost, raje izbral ta postopek kot postopek prisilne poravnave.
- (125) Pri davčni izvršbi lahko davčni urad neposredno proda sredstva upravičenca (terjatve in druga kratkoročna sredstva, premičnine ter nepremičnine). Ko je davčni urad glasoval za prisilno poravnavo, je imel upravičenec zaloge v vrednosti 43 milijonov SKK, izvršljive terjatve v višini vsaj 37 milijonov SKK in denarna sredstva v višini 161 milijonov SKK (glej preglednico 5). Opozoriti je treba, da bi samo vrednost teh kratkoročnih sredstev (241 milijonov SKK; 6,3 milijona EUR) ⁽²⁵⁾ presegala izkupiček, predlagan v okviru prisilne poravnave (224,3 milijonov SKK; 5,93 milijona EUR). Poleg tega je imel upravičenec druga sredstva, katerih vrednost je bila vsaj 194 milijonov SKK.
- (126) Pri davčni izvršbi tudi ne bi bilo upravnih pristojbin kot pri stečajnem postopku. Gre za postopek, ki ga sproži in nadzira sam davčni urad, zato je mogoče domnevati, da bi bil opravljen hitro.
- (127) Komisija zato ugotavlja, da bi bil iztržek pri davčni izvršbi na sredstva upravičenca višji kot pri prisilni poravnavi.

⁽²⁵⁾ Vrednost kratkoročnih sredstev = zaloge (43 milijonov SKK) + kratkoročne terjatve (37 milijonov SKK) + denarna sredstva (161 milijonov SKK) = 241 milijonov SKK.

2.3 Drugi dokazi

- (128) Komisija opozarja na dopis direktorja davčne uprave podrejenemu direktorju zadevnega davčnega urada, ki so ga predložili slovaški organi (glej odstavek 63). Ta dopis jasno dokazuje, da je davčna uprava (ki je imela že prej neposredne stike z upravičencem) nasprotovala predlagani prisilni poravnavi in dala lokalnemu davčnemu uradu jasna navodila, naj glasuje proti prisilni poravnavi. V dopisu je bil naveden razlog, da predlagani dogovor za državo „ni ugoden“.
- (129) Slovaški organi so tudi prikazali, da je ministrstvo za finance na začetku leta 2004 dalo davčnim organom jasno navodilo, naj ne sprejemajo dogovorov, v katerih se predlaga odpis terjatev davčnih uradov⁽²⁶⁾. Ta politika je bila podana v okviru spremembe zakona o davčni službi s 1. januarjem 2004, da bi se izboljšala disciplina pri pobiranju davkov.
- (130) Poleg tega je treba opozoriti, da se je davčni urad sam pritožil proti prisilni poravnavi že 2. avgusta 2004, manj kot en mesec po tem, ko se je strinjal s prisilno poravnavo.
- (131) Po trditvah upravičenca je davčni urad nakazal, da se strinja s prisilno poravnavo, še preden je upravičenec začel postopek. Komisija meni, da dokazi, ki jih je predložil upravičenec, kažejo ravno nasprotno. Direktor davčnega urada v dopisu z dne 3. februarja 2004 upravičencu sporoča, da načeloma sicer ni proti uporabi postopka prisilne poravnave, se pa ne strinja s predlogom upravičenca glede prisilne poravnave, pri kateri bi bilo poplačanih 35 % dolga.
- (132) Komisija lahko na podlagi tega dokaza zgolj ugotovi, da so slovaški organi nasprotovali prisilni poravnavi, ki jo je predlagal upravičenec, in sicer so ji nasprotovali že pred začetkom postopka prisilne poravnave dne 8. marca 2004, pred glasovanjem upnikov dne 9. julija 2004, pa tudi po tem, ko je sodišče prisilno poravnavo odobrilo.
- (133) Upravičenec je trdil, da je treba upoštevati dolgoročne učinke, kot so neprekinjeni davčni prihodki za državo (glej odstavek 52).
- (134) Najprej je treba poudariti, da se merilo upnika v tržnem gospodarstvu razlikuje od merila vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Vlagatelj v tržnem gospodarstvu se lahko odloči, ali bo vzpostavil odnos z zadevno družbo, pri tem pa ga bodo vodile dolgoročne strateške možnosti glede ustreznega donosa njegove naložbe⁽²⁷⁾, „upnik v tržnem gospodarstvu“, ki je že v poslovnem odnosu ali javnopravnem razmerju z nesolventno družbo, pa si bo prizadeval povrniti zneske, ki mu jih ta že dolguje⁽²⁸⁾, pod čim bolj ugodnimi pogoji, kar zadeva obseg povračila in časovni okvir. Razlogi hipotetičnega upnika v tržnem gospodarstvu in vlagatelja v tržnem gospodarstvu se torej razlikujejo. Zato je sodna praksa opredelila različni merili za obe situaciji.
- (135) Drugič, kar zadeva analogijo z upnikom-dobaviteljem, je treba opozoriti, da se narava njegovih terjatev in narava terjatev države bistveno razlikujeta. Ker odnosi med dobaviteljem in nesolventnim podjetjem temeljijo izključno na pogodbah, bi lahko dobavitelju izguba poslovnega partnerja resnično škodila. Če bi bila plačilno nesposobna družba likvidirana ali razprodana, bi si moral dobavitelj poiskati novo stranko ali skleniti pogodbo z novim lastnikom. Tveganje je večje, če je zelo odvisen od nesolventnega podjetja. Tak upnik bo gotovo upošteval prihodnost. Nasprotno pa razmerje med državo in nesolventnim podjetjem temelji na javnem pravu in torej ni odvisno od volje strank. Vsak nov lastnik, ki bi prevzel sredstva likvidiranega podjetja, bi bil samodejno zavezan k plačevanju davkov. Poleg tega ni država nikoli odvisna le od enega davkoplačevalca. Kar je najpomembnejše, države pri pobiranju davkov ne vodi dobiček in se pri tem ne vede in ne razmišlja tržno. Gornja analogija torej ni ustrezno utemeljena.

⁽²⁶⁾ Iz dopisa je mogoče sklepati, da se je Ministrstvo strinjalo s prisilno poravnavo, pri katerih se lahko plačila DDV in trošarin odložijo za največ dva meseca, plačila drugih davkov pa šest mesecev.

⁽²⁷⁾ Zadeva T-152/99, HAMSJA, že navedena, točka 168

⁽²⁸⁾ Glej na primer zadevo C-342/96 P, Španija proti Komisiji, že navedena, točka 46.

- (136) Komisija ugotavlja, da se položaj države v tej zadevi ne more primerjati s položajem hipotetičnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu ali s položajem hipotetičnega odvisnega upnika v tržnem gospodarstvu. Izguba prihodnjih davkov se pri uporabi načela upnika v tržnem gospodarstvu zato ne more upoštevati ⁽²⁹⁾.
- (137) Nazadnje je iz pregleda davkov, ki ga je predložil upravičenec, razvidno, da so bili davki, ki jih je upravičenec plačal od leta 1995, večinoma posredni davki (trošarine in DDV). Ker te davke plačujejo končni potrošniki, likvidacija upravičenca ne bi vplivala na njihovo pobiranje, saj bi potrošniki še naprej kupovali obdavčene proizvode (v tem primeru predvsem žgane pijače in pijače na osnovi žganih pijač) drugih proizvajalcev. Argument upravičenca v zvezi z veliko prihodnjo davčno izgubo zato ni verodostojen.
- (138) Komisija ugotavlja, da noben drug dokaz, ki ga je predložil upravičenec, ne dokazuje vpliva na ravnanje hipotetičnega zasebnega upnika. Zato noben argument iz tega oddelka ne vpliva na oceno tega ravnanja, ki jo je Komisija podala v oddelkih 2.1 ali 2.2.

2.4 Sklepne ugotovitve

- (139) Na podlagi navedenih dokazov Komisija ugotavlja, da v tej zadevi ni bilo zadoščeno merilu upnika v tržnem gospodarstvu in da je država upravičencu dodelila prednost, ki je drugače na trgu ne bi mogel pridobiti.
- (140) Zato Komisija ugotavlja, da odpis dolga, s katerim se je lokalna davčna uprava strinjala v okviru prisilne poravnave, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

3. ZDRUŽLJIVOST POMOČI: ODPSTOPANJE V SKLADU S ČLENOM 107(3) PDEU

- (141) Osnovni cilj ukrepa je pomagati družbi v težavah. V takih primerih se lahko uporabi izjema iz člena 107(3)(c) PDEU, ki dovoljuje državno pomoč za olajševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi, in če so izpolnjeni ustrezni pogoji.
- (142) Glede na portfelj proizvodnje upravičenca je Komisija ocenila, ali v zadevnem primeru veljajo posebna pravila, ki se uporabljajo za kmetijstvo. Na podlagi informacij o prometu upravičenca, ki so jih predložili slovaški organi, je Komisija v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave sklenila, da večina proizvodov upravičenca ne sodi v Prilogo I k PDEU in da se torej uporabljajo splošna pravila o državni pomoči.
- (143) Upravičenec je v svojih pripombah na sklep o začetku formalnega postopka preiskave izpodbijal podatke o prometu, ki so jih pred tem predložili slovaški organi (glej preglednico 1), ni pa izpodbijal odločitve Komisije, da svojo oceno utemelji na splošnih pravilih o državni pomoči. Komisija ni imela namena ugotavljati, ali so podatki, ki jih je predložil upravičenec, pravilni ⁽³⁰⁾, je pa preverila, ali bi njen prej navedeni sklep veljal tudi ob upoštevanju novih podatkov. Komisija ugotavlja, da upravičenec večino svojega prometa ustvari s proizvodi, ki ne sodijo v Prilogo I k PDEU. Uporabljajo se torej splošna pravila o državni pomoči in ne pravila, ki veljajo za določen sektor.
- (144) Pomoč za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah trenutno urejajo smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽³¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: nove smernice), ki so nadomestile prejšnje besedilo, sprejeto leta 1999 ⁽³²⁾ (v nadaljnjem besedilu: smernice iz leta 1999).

⁽²⁹⁾ Glej po analogiji zadevo C-124/10 P, Komisija proti EDF, že navedena, točki 79 in 80.

⁽³⁰⁾ Ni videti, da bi te številke podpirali letni računovodski izkazi, ki jih je predložil upravičenec.

⁽³¹⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽³²⁾ UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

- (145) Prehodne določbe novih smernic določajo, da se nove smernice uporabljajo pri ocenjevanju kakršne koli pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, dodeljene brez odobritve Komisije (nezakonita pomoč), če je bil del pomoči ali vsa pomoč dodeljena po 1. oktobru 2004, torej po objavi novih smernic v *Uradnem listu Evropske unije* (točka 104, prvi pododstavek). Če pa je bila pomoč nezakonito odobrena pred 1. oktobrom 2004, bo proučena na podlagi smernic, ki so se uporabljale v času dodelitve pomoči (točka 104, drugi pododstavek).
- (146) Davčni urad je predlog prisilne poravnave sprejel 9. julija 2004, potrjen pa je bil 23. julija 2004. To pomeni, da je bila pomoč nezakonito odobrena pred 1. oktobrom 2004. Zato veljajo smernice iz leta 1999, ki so se uporabljale, ko je bila ta pomoč odobrena.
- (147) Upravičenec je srednje velika družba v smislu Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja⁽³³⁾.

3.1 Upravičenost družbe do pomoči

- (148) V skladu s točko 5(c) smernic iz leta 1999 za podjetje velja, da je v težavah, kadar v skladu z nacionalno zakonodajo izpolnjuje merila, po katerih je predmet postopkov za primer kolektivne plačilne nesposobnosti.
- (149) Upravičenec je bil stranka v postopku prisilne poravnave, ki se v skladu z opredelitvijo v zakonu o stečajnem postopku uporablja samo za plačilno nesposobne družbe. Zato je upravičen do pomoči za reševanje in prestrukturiranje.

3.2 Pomoč za reševanje

- (150) Slovaški organi so sporni ukrep najprej opisali kot pomoč za reševanje. V skladu s smernicami iz leta 1999 je Komisija izrazila pomisleke o združljivosti te pomoči kot pomoči za reševanje na podlagi razlogov, navedenih v delu III.
- (151) Slovaški organi in upravičenec niso imeli pripomb na te pomisleke. V zvezi s tem Komisiji niso bila predložena nobena nova dejstva.
- (152) Ker ti pomisleki niso bili odpravljeni, Komisija ugotavlja, da ta pomoč ni združljiva kot pomoč za reševanje v smislu smernic iz leta 1999.

3.3 Pomoč za prestrukturiranje

- (153) Komisija je izrazila pomisleke o združljivosti te pomoči kot pomoči za prestrukturiranje v smislu smernic iz leta 1999 na podlagi razlogov, navedenih v delu III.
- (154) Komisija ugotavlja, da slovaški organi, ki nosijo dokazno breme glede združljivosti državne pomoči z notranjim trgovom, niso predložili nobenih novih dejstev v podporo tej ugotovitvi. Komisija je ustrezno upoštevala pripombe, ki jih je predložil upravičenec.

3.3.1 Vrnitev dolgoročne sposobnosti preživetja

- (155) V skladu s smernicami iz leta 1999 mora biti odobritev pomoči za prestrukturiranje povezana in pogojena z izvajanjem izvedljivega in celovitega načrta za prestrukturiranje, s katerim bi podjetje spet postalo dolgoročno sposobno preživetja. Država članica se zaveže temu načrtu, ki ga mora potrditi Komisija. Če družba načrta ne uresniči, to velja za zlorabo pomoči.

⁽³³⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 33.

- (156) Načrt za prestrukturiranje mora biti tak, da upravičencu omogoči ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja v razumnem času in na podlagi realističnih predpostavk glede pogojev prihodnjega poslovanja. V načrtu morajo biti opisane okoliščine, ki so povzročile težave upravičenca, in opredeljeni ustrezni ukrepi za reševanje teh težav. Ukrepi za prestrukturiranje ne smejo biti omejeni samo na finančno pomoč za pokritje dolgov in preteklih izgub, ampak morajo obravnavati tudi osnovne razloge za težave.
- (157) Smernice iz leta 1999 za družbe z območij, ki prejemajo pomoč, ter za mala in srednje velika podjetja določajo, da so lahko zanje pogoji za odobritev pomoči manj strogi, kar zadeva izvajanje izravnalnih ukrepov in vsebino poročil o spremljanju. Kljub temu pa družbe na podlagi teh dejavnikov niso izvzete iz obveznosti priprave načrta za prestrukturiranje, države članice pa ne iz obveznosti, da morajo odobritev pomoči za prestrukturiranje pogojevati z izvajanjem načrta za prestrukturiranje.
- (158) Po začetku formalnega postopka preiskave so slovaški organi potrdili, da je poslovni načrt, ki ga je moral upravičenec pripraviti in je bil pogoj za začetek postopka prisilne poravnave, proučilo samo pristojno sodišče, ne pa organ, ki je pomoč odobril, ter da sodišče in davčni urad nista spremljala izvajanja načrta.
- (159) V nasprotju s to potrditvijo je upravičenec trdil, da je davčni urad pred odobritvijo dogovora proučil zmožnost poslovnega načrta za ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja, vendar ni predložil nobenih dokazov, ki bi podprli to trditev.
- (160) Upravičenec je trdil tudi, da dejstvo, da ni bilo formalnega načrta za prestrukturiranje, ni pomembno, če Komisija ocenjuje pomoč naknadno, saj lahko zdaj presodi, ali je upravičenec dejansko postal sposoben preživetja. Po mnenju upravičenca se lahko formalni načrt za prestrukturiranje zahteva samo pri predhodnem ocenjevanju, ki je tudi edina vrsta ocenjevanja, za katero se lahko uporabijo smernice iz leta 1999.
- (161) Ta trditev ni pravilna. Smernice iz leta 1999 se uporabljajo za ocenjevanje združljivosti priglašene pomoči, pa tudi nezakonite pomoči. Ne glede na to, kdaj se opravlja ocenjevanje, velja pogoj, da je pomoč za prestrukturiranje odvisna od priprave načrta za prestrukturiranje, ki bi omogočal preživetje. Komisija mora oceno opraviti na podlagi informacij, ki so bile na voljo takrat, ko je bila pomoč odobrena.
- (162) Lahko se ugotovi, da davčni urad kot organ, ki je pomoč odobril, ni imel nobene priložnosti, da bi ovrednotil načrt prestrukturiranja in da bi odpis terjatev pogojil z ustrezno spremljanim izvajanjem takega načrta. Torej ni bil izpolnjen prvi formalni pogoj, ki se v celoti uporablja tudi za naknadno ocenjevanje.
- (163) V zvezi z vsebino poslovnega načrta slovaški organi niso predložili nobenih informacij, ki bi odpravile pomisleke Komisije glede tega, ali gre za resnični načrt za prestrukturiranje, kakor ga zahtevajo smernice iz leta 1999.
- (164) Komisija lahko le potrdi svojo ugotovitev iz sklepa o začetku formalnega postopka preiskave. Predloženi poslovni načrt je samo načrt za rešitev akutne težave upravičenca z vedno večjim dolgom državi. Načrt nikakor ne analizira okoliščin, ki so povzročile težave upravičenca, ali pa takratnega finančnega položaja družbe in njenih finančnih možnosti. Ker te analize ni bilo, upravičenec ni predlagal nobenih konkretnih ukrepov za reševanje posameznih razlogov, ki so povzročili te težave. Edini podrobno opisani ukrep je predlagano finančno prestrukturiranje s prisilno poravnavo.
- (165) V načrtu sploh ni omenjeno povečanje lastnega kapitala upravičenca, ki ga je upravičenec navedel kot enega od ukrepov za prestrukturiranje. V dokumentaciji ni nobenega dokaza za to, da bi bilo treba povečanje kapitala, ki ga je opravila družba Hydree Slovakia, šteti za ukrep, ki bi zagotavljal, da upravičenec dolgoročno ne bo ponovil strategije financiranja proizvodnje z dolgovanim DDV in trošarinskim dolgom, kar je nazadnje povzročilo njegove težave. Slovaški organi so sami potrdili, da povečanje kapitala nikakor ne zmanjšuje tveganja, da se bodo finančne težave ponovile. Ti pomisleki so še toliko resnejši ob upoštevanju, da je povečanje kapitala znašalo 21 milijonov SKK, preoblikovani dolg pa je znašal 644 milijonov SKK.

- (166) Povečanje kapitala samo po sebi ni dokaz zaupanja trga v povrnitev dolgoročne sposobnosti preživetja upravičenca. Komisija ugotavlja, da upravičenec ni mogel pridobiti nobenega posojila zasebnih bank, čeprav si je za to dejavno prizadeval.
- (167) Poleg tega je upravičenec očitno dal proizvodne obrate v najem tekmeču, družbi Old Herold s.r.o., zato, ker je izgubil svoje dovoljenje za proizvodnjo žganih pijač in proizvodov na osnovi žganih pijač, in ne zato, ker bi ta proizvodnja povzročala izgube in bi jo bilo treba zato prestrukturirati. Res je, da bi lahko upravičenec po zaključku prisilne poravnave sam zaprosil za novo dovoljenje, vendar tega ni storil. Vendar pa Komisija ugotavlja, da upravičenec še naprej prodaja proizvode, ki jih v njegovih proizvodnih obratih proizvaja Old Herold, in da to počne pod lastno blagovno znamko, prodajo pa namerava celo povečati, kakor je navedeno v letnem poročilu za obdobje od 29. aprila 2004 do 30. decembra 2004. Dajanje teh proizvodnih sredstev v najem zato ne more šteti za ukrep za prestrukturiranje, ker glede na vse razpoložljive dokaze prestrukturiranje tega dela proizvodnje ni bilo potrebno.
- (168) Ostali ukrepi, predlagani v poslovnem načrtu, niso odpravili pomislekov Komisije. Ti ukrepi so samo dejavnosti pri normalnem poslovanju, ne pa ukrepi za racionalizacijo (prodaja stare opreme in vozil). Predlagana strukturna ukrepa (opustitev proizvodnje nedonosnih brezalkoholnih proizvodov in prodaja nekaterih nepremičnin) sta bila opisana zelo nejasno, brez natančno opredeljenih proizvodov ali časovnega okvira. Slovaški organi so potrdili, da nepremičnine, predvidene za prodajo (upravna stavba, trgovina in rekreacijski objekt), do 10. oktobra 2005 niso bile prodane, torej ta načrtovani ukrep ni bil uresničen, kakor je bilo napovedano.
- (169) Glede na to, da ni bilo formalnega načrta za prestrukturiranje in dejanske analize težav, ukrepov za odpravljanje teh težav ter tržnih pogojev in možnosti, Komisija sklepa, da poslovni načrt, ki ga je predložil upravičenec, ni resnični načrt prestrukturiranja, kakor ga zahtevajo smernice iz leta 1999 ⁽³⁴⁾. Zato pomisleki Komisije glede tega, da bo upravičenec znova dosegel dolgoročno sposobnost preživetja, niso bili odpravljeni.

3.3.2 Pomoč, omejena na najnižji potrebni znesek

- (170) Čeprav je ugotovitev Komisije, da ima brez prejetega resničnega načrta za prestrukturiranje še vedno pomisleke glede dolgoročne sposobnosti preživetja, sama po sebi dovolj za sklep, da pomoč ni združljiva s skupnim trgom, bo Komisija analizirala tudi drugo osrednje merilo smernic iz leta 1999, in sicer da mora biti pomoč omejena na najnižji potrebni znesek.
- (171) V skladu s točko 40 smernic iz leta 1999 morata biti obseg in intenzivnost pomoči omejena na najnižji znesek, potreben za izvedbo prestrukturiranja ob upoštevanju obstoječih finančnih virov upravičenca. Od upravičenca se pričakuje, da iz lastnih sredstev znatno prispeva k prestrukturiranju.
- (172) Stroški prestrukturiranja so bili enaki skupnemu znesku dolga, preoblikovanega s prisilno poravnavo. Upravičenec je plačal 35 % tega zneska.
- (173) Slovaški organi v odgovor na pomisleke, ki jih je v zvezi s tem izrazila Komisija, niso predložili nobene nadaljnje razlage. Upravičenec je pojasnil, kako je financiral plačilo dolga, ki je ostal po prisilni poravnavi (glej uvodne izjave 30–35). Po trditvah upravičenca je njegov prispevek znašal 231 milijonov SKK (6,1 milijona EUR).
- (174) Prvič, sredstva, ki jih je imel upravičenec na voljo, so presegala znesek dolga, ki je ostal po prisilni poravnavi. Iz tega sledi, da pomoč ni bila omejena na najnižji potrebni znesek.

⁽³⁴⁾ Glej tudi zadevo C-17/99, Francija proti Komisiji, Recueil 2001, str. I-2481.

- (175) Še pomembneje pa je, da po mnenju Komisije posojilo, ki ga je zagotovila družba Old Herold, ne šteje za lasten prispevek upravičenca v smislu smernic iz leta 1999. Obveznosti so stalen vir financiranja dejavnosti podjetja. Gre za kratkoročna posojila, ki pa jih je treba vrniti. Družbam so za prestrukturiranje na voljo dodatni viri, samo če se dobavitelji strinjajo, da plačila zapadejo pozneje kot običajno; taki odlogi so znak, da trg verjame v povrnitev sposobnosti preživetja družbe.
- (176) Upravičenec ni dokazal, da je bil odlog plačila, v katerega je privolila družba Old Herold, znatno daljši od običajne trgovske prakse med upravičencem in njegovimi dobavitelji. Zdi se, da je 40-dnevni rok zapadlosti običajna praksa, zlasti glede na to, da je bil upravičencu odobren po prisilni poravnavi. Takrat upravičenec torej ni bil več v finančnih težavah. Namen prisilne poravnave je bil prav to, da bi upravičencu pomagali iz finančnih težav.
- (177) Komisija zato ugotavlja, da se to podaljšanje zapadlosti ne more šteti kot prispevek k prestrukturiranju iz zunanjih virov.
- (178) Brez tega odloga lastni prispevek upravičenca v smislu smernic iz leta 1999 znaša 131 milijonov SKK (3,4 milijona EUR), kar je 20 % stroškov za prestrukturiranje.
- (179) Smernice iz leta 1999 niso vsebovale nobenih pragov, ki bi določali, kdaj prispevek upravičenca velja za znatnega.
- (180) Komisija glede na svojo prakso pri uporabi smernic iz leta 1999 in spremembe njene politike, na podlagi katerih so bili pragovi uvedeni v novih smernicah ⁽³⁵⁾, meni, da je prispevek v višini 20 % prenizek. V skladu s smernicami iz leta 1999 bi bil tak prispevek lahko sprejet, če bi bili izpolnjeni vsi ostali pogoji za odobritev pomoči. Komisija bi morala upoštevati merila, kot so na primer, ali je družba dejavna na območju, ki prejema pomoč, koliko viri financiranja odražajo zaupanje trga, ne pa samega upravičenca in njegovih delničarjev, v dolgoročno sposobnost preživetja družbe, in druge posebnosti primera.
- (181) Ob upoštevanju navedenega se Komisija v zadevnem primeru ne more strinjati, da je prispevek upravičenca znaten. Komisija ugotavlja, da njeni pomisleki glede tega, ali je bil lastni prispevek upravičenca znaten in ali je bila pomoč omejena na najnižji potrebni znesek, niso odpravljani.

3.4 Združljivost pomoči: sklepna ugotovitev

- (182) Komisija ugotavlja, da pomoč ni združljiva z notranjim trgom kot pomoč za reševanje ali prestrukturiranje. Poleg tega se za to zadevo ne uporablja nobeno drugo odstopanje iz PDEU.

VII. SKLEPNE UGOTOVITVE

- (183) Komisija meni, da je Slovaška republika nezakonito odobrila odpis davčnega dolga družbi Frucona Košice, a.s., pri čemer je kršila člen 108(3) PDEU. Ta pomoč z notranjim trgom ni združljiva po nobenem odstopanju iz PDEU.
- (184) Čeprav je davčni urad začasno ustavil izvajanje odpisa, dokler teče zadevni postopek pred Komisijo, Komisija ugotavlja, da je upravičenec dobil prednost, ko se je davčni urad odločil, da se bo odrekel delu svojih terjatev in tako upravičencu zagotovil pomoč. To se je zgodilo z začetkom veljavnosti prisilne poravnave dne 23. julija 2004. Upravičenec je imel prednost pred konkurenti, ker davčni urad ni uveljavil svojih davčnih terjatev.

⁽³⁵⁾ Prag za srednje velika podjetja v skladu s smernicami iz leta 2004 je vsaj 40 %.

- (185) Da se ponovno vzpostavi predhodni položaj, mora upravičenec vrniti državno pomoč. Glede na to, da je bila pomoč dodeljena ob začetku veljavnosti prisilne poravnave dne 23. julija 2004, mora vrniti celoten znesek odpisanega dolga, kakor je bil določen s prisilno poravnavo.
- (186) Vrhovno sodišče Slovaške republike je odločilo, da je bil neplačan davek na motorna vozila v višini 424 490 SKK napačno vključen v prisilno poravnavo. Skupni dolg v postopku prisilne poravnave, od katerega je bil odšteta znesek in znesek, dolgovan davčnemu uradu, ki je bil popravljen in upoštevan pri prisilni poravnavi, je znašal 640 369 341 SKK.
- (187) Davek na motorna vozila, ki se je medtem že obravnaval kot odpisan, je bil v celoti plačan 2. avgusta 2006. To je treba upoštevati pri izračunu zneska pomoči in s tem povezanih obresti, ki ga je še treba vrniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Odločba 2007/254/ES se razveljavi.

Člen 2

Državna pomoč v višini 416 515 990 SKK, ki jo je Slovaška republika izvedla v korist družbe Frucona Košice, a.s., je nezdružljiva s skupnim trgom.

Člen 3

1. Slovaška republika sprejme vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne nezakonito odobreno pomoč iz člena 2, pri čemer upošteva, da je bil znesek v višini 424 490 SKK, ki ustreza davku na motorna vozila, na račun lokalnega davčnega urada vplačan dne 2. avgusta 2006.
2. Vračilo se izvede nemudoma in v skladu z nacionalnim pravom, če to omogoča takojšnjo in učinkovito izvršitev tega sklepa.
3. Znesek, ki ga je treba vrniti, vključuje obresti za celotno obdobje od datuma, ko je bil dan na razpolago družbi Frucona Kašice, a.s., do datuma njegovega vračila.
4. Obresti se izračunajo na podlagi obrestnoobrestnega računa v skladu s poglavjem V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽³⁶⁾. Obrestna mera se uporabi na podlagi obrestno obrestnega računa za celotno obdobje iz odstavka 3.

Člen 4

Slovaška republika v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu Komisijo obvesti o ukrepih, ki jih je sprejela za izvršitev tega sklepa. Informacije predloži z uporabo vprašalnika, priloženega v Prilogi k temu sklepu.

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na Slovaško republiko.

V Bruslju, 16. oktobra 2013

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik

⁽³⁶⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1.

PRILOGA

INFORMACIJE GLEDE IZVAJANJA SKLEPA KOMISIJE ...

1. Izračun zneska pomoči, ki ga je treba vrniti

1.1 Navedite naslednje podatke o znesku nezakonite državne pomoči, ki je bila dodeljena upravičencu:

Datum(-i) ^(°)	Znesek pomoči ^(*)	Valuta

^(°) Datum ali datumi, ko je bila pomoč (ali posamezne tranše) dodeljena upravičencu.^(*) Znesek pomoči, ki je bil dodeljen upravičencu (v bruto ekvivalentih pomoči).

Opombe:

1.2 Podrobno pojasnite, kako se obračunavajo obresti za terjani znesek pomoči.

2. Načrtovani in že sprejeti ukrepi za vračilo pomoči

2.1 Podrobno opišite, kateri ukrepi so načrtovani in kateri so že bili sprejeti za izvedbo takojšnjega in učinkovitega vračila pomoči. Kjer je ustrezno, navedite tudi pravno podlago za sprejete/načrtovane ukrepe.

2.2 Kakšen je časovni okvir za postopek vračila? Kdaj bo postopek vračila pomoči zaključen?

3. Že vrnjeni znesek

3.1 Navedite naslednje informacije o zneskih pomoči, ki jih je upravičenec že vrnil:

Datum(-i) ^(°)	Vrnjeni znesek	Valuta

^(°) Datum(i) vračila pomoči

3.2 Priložite dokazila o vračilu zneskov, navedenih v preglednici, točka 3.1.